

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA PRÁVA

Možná řešení nepříznivých důsledků hospodaření právnických osob

Possible Solutions of Unfavorable Consequences of Legal Persons Administration

Student:	Eva Olbrichová
Vedoucí bakalářské práce:	Mgr. Damian Czudek

Ostrava 2012

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra práva

Zadání bakalářské práce

Student: **Eva Olbrichová**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6208R011 Ekonomika a právo v podnikání
Téma: Možná řešení nepříznivých důsledků hospodaření právnických osob
Possible Solutions of Unfavorable Consequences of Legal Persons
Administration

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Insolvenční řízení
3. Likvidace
4. Konkurs a reorganizace
5. Závěr

Seznam použité literatury:

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. 903 s. ISBN 978-80-7357-375-1.

KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.

PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. 110 s. ISBN 978-80-247-3338-8.

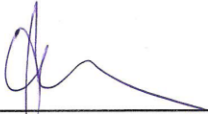
Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

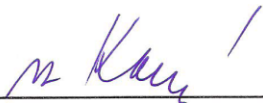
Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Damian Czudek**

Datum zadání: 25.11.2011

Datum odevzdání: 11.05.2012

JUDr. Bohuslav Halfar
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlášení studenta

Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou bakalářskou práci, vypracovala samostatně a uvedla jsem veškerou použitou literaturu a další prameny.

V Ostravě 11. května 2012

.....

Eva Olbrichová

Poděkování

Ráda bych poděkovala Mgr. Damianu Czudkovi, vedoucímu mé bakalářské práce za jeho odborné vedení, trpělivost, cenné připomínky a rady, kterými přispěl k vypracování této práce.

Také děkuji celé své rodině, mému příteli Tomášovi a blízkým přátelům za bezmeznou podporu během studia.

Obsah

1 Úvod	3
2 Insolvenční řízení	4
2.1 Vývoj insolvenčního řízení v České republice	4
2.2 Zásady insolvenčního řízení	6
2.3 Subjekty insolvenčního řízení	7
2.3.1 Insolvenční soud	8
2.3.2 Dlužník	9
2.3.3 Věřitel	9
2.3.4 Insolvenční správce	10
2.4 Úpadek	10
2.5 Insolvenční návrh	12
2.5.1 Věřitelský návrh	12
2.5.2 Dlužnický návrh	12
2.6 Insolvenční rejstřík	13
2.7 Moratorium	13
2.8 Stanovení způsobu řešení úpadku	14
2.9 Insolvenční návrhy v České republice v roce 2011	16
3 Likvidace	18
3.1 Podstata a význam likvidace obchodních společností	18
3.1.1 Dobrovolná likvidace	20
3.1.2 Nedobrovolná likvidace	21
3.2 Průběh likvidace obchodní společnosti	22
3.3 Předpoklady a činnost likvidátora při zrušení společnosti likvidací	24
3.3.1 Povinnosti likvidátora	25
3.3.2 Odměna likvidátora	26

3.4 Rozdělení likvidačního zůstatku.....	27
3.5 Ukončení likvidace	27
4 Konkurs a reorganizace	28
4.1 Konkurs	28
4.1.1 Prohlášení konkursu a jeho účinky	29
4.1.2 Procesní úkony navazující po prohlášení konkursu	32
4.1.3 Zpeněžení majetkové podstaty	33
4.1.4 Uspokojení pohledávek jednotlivých věřitelů.....	34
4.1.5 Konečná zpráva a rozvrh.....	35
4.1.6 Zrušení konkursu	36
4.1.7 Nepatrný konkurs.....	37
4.1.8 Konkursy v České republice v roce 2011	37
4.2 Reorganizace.....	38
4.2.1 Návrh na povolení reorganizace	40
4.2.2 Povolení reorganizace insolvenčním soudem	41
4.2.3 Reorganizační plán.....	42
4.2.4 Ukončení reorganizace.....	45
4.2.5 Reorganizace v České republice v roce 2011	46
5 Závěr.....	47
Seznam použité literatury	49
Seznam zkratk.....	51

1 Úvod

Světová ekonomika se střídavě ocitá v období růstu a období poklesu. Proto je velmi důležité neustále rozvíjet a přizpůsobovat úpadkový právní rámec, který pomáhá podniky z nepříznivé situace vyvést, aby mohli opět prosperovat nebo zaniknout.

Od roku 2008 se světová ekonomika ocitá v největší hospodářské krizi od druhé světové války, kdy svět čelil Velké hospodářské krizi. Není pochyb, že recese bude hluboká a dlouhá. Mnoho podniků se díky této situaci ocitá ve velmi nepříjemných pozicích. Přijímají nejvhodnější opatření, které jim zákony nabízí.

V ten samý rok, kdy vypukla ekonomická krize, nabyl v České republice účinnosti nový insolvenční zákon, který přináší mnohé změny v úpadkovém právu, ale zachovává i ty, jež považuje za vyhovující.

Práce je zaměřena na možné způsoby, kterými mohou právnické osoby řešit nepříznivou ekonomickou situaci.

V první části práce se čtenář seznámí s procesem insolvenčního řízení a základními pojmy insolvenčního zákona. Je také vymezen pojem úpadek, který je klíčovým termínem v případě nepříznivé situace podniku. Střed práce je vymezen pro likvidaci podniku, což je legální cesta, kterou je ukončen pomyslný život podniku. Neboť každý podnik, ať už na trhu prosperuje jakoukoliv dobu, je ve své konečné fázi potřeba ukončit a právě likvidace je přesně to opatření, které ukončí podnik zákonem stanoveným postupem. V závěru práce jsou rozebrány dvě možné varianty, kterých podnik může využít dle insolvenčního zákona, aby ukončil úpadek podniku. Jedná se o konkurs a reorganizaci.

Cílem této práce je popsat a následně zhodnotit jednotlivé způsoby řešení nepříznivé situace podniku a analyzovat, v jaké míře, je v případě potřeby, podniky v České republice využívají, od zavedení insolvenčního zákona do současnosti.

2 Insolvenční řízení

2.1 Vývoj insolvenčního řízení v České republice

Insolvenční řízení je specifické řízení vedené soudem, jehož předmětem je úpadek, jeho řešení a uspokojení věřitelů v co nejvyšší možné míře.

Už od pradávna bylo potřeba řešit vztahy mezi věřiteli a dlužníky.

Původ, odkud pravděpodobně vzešlo insolvenční řízení je možné vystopovat k italskému a římskému právu. K uspokojení věřitelských zájmů docházelo prostřednictvím prodeje veškerého majetku dlužníka. Nejprve se prodával celý majetek jedinému kupci, avšak ukázalo se, že je výnosnější rozprodat jednotlivé části majetku mezi více kupců. Tento vývoj se stal základem pro pozdější rozlišení mezi konkursním a exekucním řízením.¹

Období novověku charakterizuje rozvoj řemesel, obchodu, zámořské objevy a tím příliv zlata, stříbra, který způsobuje cenový převrat. V této etapě času se mění mocenské poměry. Právo na tyto změny reaguje formováním konkursního řízení. Řízení je projednáváno před soudem jako druh soudního procesu. Toto řízení ovšem čelilo několika úskalím. Soudní proces nedělal rozdíl mezi jednotlivými řízeními, ať už řešil spor civilní nebo trestní. Také platila tzv. personalita práva², která znamenala, že souběžně platily dva právní systémy. Jeden systém pro šlechtu (zemské právo) a jiný systém pro měšťanstvo (městské právo).

Personalita práva ovlivnila vývoj práva i v Českých zemích. Počáteční úprava konkursního práva se objevuje v Obnoveném řízení zemském z roku 1627. Kompaktněji bylo konkursní právo pojato až v tzv. Deklaratoriích a Novellách v roce 1640. Tyto předpisy platily ovšem jenom pro šlechtu. Měšťanské právo se za šlechtickým rozvinulo se značným zpožděním. Vznikla tak dualita práva.³

K překonání dualismu a k ucelení jednotného právního řádu přispěl Josefský konkursní řád z roku 1781. Tento řád dal základ pro sjednocení postupu při soudním řízení. Věřitelé své pohledávky uplatňovali pomocí žalob. Řízení procházelo jasně stanovenými postupy. I tento řád má ovšem stále své mezery, řízení je velmi nákladné a zdlouhavé.

---

¹ RICHTER, Tomáš. Insolvenční právo. 1 vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-329-4

² Personalita práva znamená, že právo se váže k subjektu, tedy k osobě svého nositele.

³ URFUS, Valentín. *Vznik a počátky konkursního práva v Čechách*. Praha: ČSAV, 1960.

Z těchto důvodů se často věřitelé snažili spor vyřešit mimosoudní cestou, což byla rychlejší, avšak méně efektivní cesta. Věřitelé z vymáhané pohledávky získali menší výtěžek.⁴

S ohledem na rozvoj mimosoudních řešení bylo nutné Josefský řád doplnit. Přelomovým se stal konkursní řád z roku 1868, který zavedl přihlášky pohledávek namísto žalob v konkursním řízení a zavedl vyrovnací řízení. Tento řád měl ovšem jeden hlavní nedostatek. Neobsahoval ustanovení o odporovatelnosti, i přesto že se jedná o významný atribut řešení úpadku. Tento nedostatek odstranilo císařské nařízení č. 337/1914 ř. z., vydané na počátku první světové války. U nás platilo do roku 1931, kdy kvůli sjednocení českého a slovenského právního řádu bylo císařské nařízení nahrazeno zákonem č. 114/1931 Sb., a další předpisy, který nepřineslo žádné výraznější změny. Občanský soudní řád z roku 1950 tuto právní úpravu zrušil a zavedl institut exekuční likvidace. V praxi se exekuční likvidace neprosadila, a proto ji soudní řád z roku 1964 nepřevzal. Přesto ve svých ustanoveních upravil likvidaci majetku.⁵

S nástupem demokracie a přechodem na tržní hospodářství bylo potřeba projednat novou právní úpravu řešení insolvence. Úpadkové právo se do našeho právního řádu vrátilo po více než čtyřicetileté pauze ve formě zákona č. 328/1991 Sb. o konkursu a vyrovnání, který myšlenkově navazoval na zákon z roku 1931, ale legislativně byl ovlivněn úpravou exekuční likvidace v občanském soudním řádu z roku 1950. Zákon o konkursu a vyrovnání byl velmi stručný a některé instituty byly ze zákona prakticky vynechány. Z těchto důvodů byl zákon častokrát novelizován. Dlužník měl pouze dvě možnosti jak se dostat z úpadku. Buď pomocí konkursního řízení, což většinou vedlo k jeho likvidaci. Nebo si mohl pomoci sanační formou, která byla vykonávána vyrovnávacím řízením.⁶

S ohledem na hospodářskou recesi dnešní doby, která dopadá na bedra všech světových ekonomik. Je naléhavost potřebných změn nevyvratitelná. A proto pro komplexnější způsob řešení úpadku nebo dokonce odvrácení úpadku byl přijat zcela nový

---

⁴ ZOULÍK, František. Vývoj insolvenčního řízení. [online]. [cit. 2012-05-02]. Dostupné z: http://www.pravnickeforum.cz/archiv/dokument/doc-d8554v11354-vyvoj-insolvencnich-rizeni/?search_query=v%C3%BDvoj%20insolven%C4%8Dn%C3%ADho%20%C5%99%C3%ADzen%C3%AD&search_results_page=

⁵ SCHELLE, Karel. Význam vzniku Československé republiky pro vývoj a rozvoj civilního řízení [online]. [cit. 2012-05-02]. Dostupné z: <http://www.law.muni.cz/sborniky/dp08/files/pdf/prteorie/schelle.pdf>. Právnická fakulta Masarykovy univerzity Česká republika.

⁶ ZOULÍK, František. Vývoj insolvenčního řízení. [online]. [cit. 2012-05-02]. Dostupné z: http://www.pravnickeforum.cz/archiv/dokument/doc-d8554v11354-vyvoj-insolvencnich-rizeni/?search_query=v%C3%BDvoj%20insolven%C4%8Dn%C3%ADho%20%C5%99%C3%ADzen%C3%AD&search_results_page=

moderní zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Zákon je již harmonizován s právními normami Evropské unie. Tento zákon nabyl účinnosti dne 1. ledna 2008. Insolvenční zákon nabízí k dosavadním i zcela nové prostředky pro řešení úpadku nebo hrozícího úpadku dlužníka. Vedle konkursu si dle zákona může dlužník pomoci reorganizací, oddlužením a zvláštními způsoby, které stanovil zákon pro určité subjekty nebo pro určité druhy případů. Na řízení zahájená po 1. lednu 2008 je tedy aplikován insolvenční zákon. Pro všechna konkursní nebo vyrovnávací řízení zahájena před tímto datem i nadále platí zákon o konkursu a vyrovnání. Všechny způsoby řešení úpadku jsou tedy projednávány jedním soudním řízením – insolvenčním řízením.⁷

2.2 Zásady insolvenčního řízení

Insolvenční řízení je jedinečná oblast práva, která v mnohém vybočuje od zavedených postupů. Zákon umožňuje rozhodování z většího počtu variant řešení, tuto právní volnost usměrňují právě zásady insolvenčního řízení. Podle zásad insolvenčního řízení je povinností vybrat takové řešení, které se nejvíce přibližuje jejich pojetí.⁸

Zásady, na kterých je insolvenční řízení postaveno, jsou:

1. Zásada rychlého, hospodárného řízení a co nejvyšší uspokojení věřitelů.

V této zásadě je ukotvena i spravedlivost insolvenčního řízení. Žádný z účastníků nesmí být nespravedlivě poškozen nebo nedovoleně zvýhodněn.

Zásada rychlosti procesu je dosažena zejména stanovením časových lhůt a termínů stanovených přímo insolvenčním zákonem. Těmito termíny např. jsou:

- dvouhodinová lhůta pro zveřejnění oznámení o zahájení insolvenčního řízení v insolvenčním rejstříku,
- sedmidenní lhůta pro odmítnutí insolvenčního návrhu insolvenčním soudem, v případě návrhu neobsahujícího všechny náležitosti, neurčitosti nebo nesrozumitelnosti, pokud nedostatky brání v pokračování řízení,
- schůze věřitelů musí být svolána do dvou měsíců od rozhodnutí o úpadku,

---

⁷ MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR. Insolvenční zákon: Insolvenční právo [online]. [cit. 2012-05-02]. Dostupné z: <http://www.insolvencnizakon.cz/obecne-informace/insolvenzni-pravo.html>

⁸ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

- lhůta dvou měsíců pro rozhodnutí odvolacího soudu o dovolání proti rozhodnutí o úpadku, proti rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, aj.⁹

Postarat se o uspokojení věřitelů v co nejvyšší možné míře je povinností insolvenčního správce, který při výkonu funkce musí upřednostnit zájmy věřitelů, před zájmy vlastními nebo zájmy jiných osob. Při výkonu funkce musí vyvinout veškeré snažení, které po něm lze ze zákona požadovat.

2. Zásada vyrovnanosti možností věřitelů se stejným nebo obdobným postavením.

Věřitelé, již se nacházejí na stejné nebo obdobné pozici, mají vyrovnané možnosti. Za žádných okolností nesmí dojít k protěžování práv jednoho věřitele před právem druhého věřitele.

3. Ochrana práv věřitele, nabytých v dobré víře před zahájením insolvenčního řízení.

Tato zásada hájí zájmy zajištěných věřitelů, jejichž pohledávka je zajištěna majetkem, který náleží do majetkové podstaty. Pokud jsou tyto práva nabytá v dobré víře, nelze je omezit rozhodnutím insolvenčního soudu ani postupem insolvenčního správce.

4. Zákaz uspokojení pohledávek věřitelů mimo insolvenční řízení.¹⁰

Věřitelé jsou povinni v průběhu insolvenčního řízení zdržet se jednání, jenž by směřovalo k separátnímu uspokojení jejich pohledávek mimo insolvenční řízení. Takovýmto jednáním by mohli poškodit a zpravidla by i poškodili zájmy ostatních insolvenčních věřitelů a zásadně by narušili insolvenční řízení.

2.3 Subjekty insolvenčního řízení

Subjekty insolvenčního řízení zahrnuje okruh subjektů, mezi nimiž insolvenční řízení probíhá. Mezi těmito subjekty vznikají procesně-právní vztahy. Výčet procesních subjektů

⁹ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹⁰ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §5 přesně vymezuje zásady insolvenčního řízení.

nalezneme v §9 insolvenčního zákona. Pokud subjekt není uveden ve výčtu subjektů, postavení procesního subjektu mu nepřísluší. Mezi tyto procesní subjekty patří:

- insolvenční soud,
- dlužník,
- věřitelé, kteří uplatňují svá práva vůči dlužníku,
- insolvenční správce, popřípadě další správce,
- státní zastupitelství,
- likvidátor dlužníka.

„Procesními subjekty, jsou ty subjekty, které svou činností právně ovlivňují proces a které jsou k tomuto účelu vybaveny procesními právy a procesními povinnostmi.“¹¹

Subjekty řízení lze pomyslně rozdělit do dvou skupin, jejichž postavení se v procesně-právním vztahu odlišuje, jsou to účastníci řízení a soud. Soud je v nadřazeném postavení, jelikož vydává konečná rozhodnutí. Účastníci řízení jsou sice v podřízené pozici, avšak na jejich vůli záleží především.¹²

Je nutné rozlišit pojem procesní subjekt a účastník řízení. Věřitelé, kteří uplatňují své právo vůči dlužníku a sám dlužník jsou označováni jako účastníci insolvenčního řízení.¹³

2.3.1 Insolvenční soud

Insolvenční soud tedy patří mezi, dovolím si tvrdit, hlavní procesní subjekty. Jedná se o státní orgán, zajišťující ochranu práv účastníkům řízení. Pravomoc soudu je výhradní a nelze ji převést na jiný orgán.¹⁴

Činnost soudu spočívá ve vydávání rozhodnutí, jejichž vydání ukládá nebo předpokládá zákon. Takže plní funkci rozhodovací. V průběhu procesu dohlíží nad postupem a činností ostatních procesních subjektů a rozhoduje o záležitostech s tím souvisejících. Má právo žádat od insolvenčního správce zprávy a vysvětlení o jeho postupu. Právo nahlížet do

¹¹ WINTEROVÁ, Alena a kolektiv. *Civilní právo procesní*. 6 vyd. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-842-0. s. 91.

¹² WINTEROVÁ, Alena a kolektiv. *Civilní právo procesní*. 6 vyd. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-842-0.

¹³ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹⁴ WINTEROVÁ, Alena a kolektiv. *Civilní právo procesní*. 6 vyd. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-842-0.

jeho účtů a konat potřebná šetření. Dává insolvenčnímu správci pokyny a ukládá mu, aby si žádal k určitým otázkám stanovisko věřitelského výboru. Tedy plní i funkci dozoru nad průběhem procesu (kontrolu).¹⁵

Insolvenční soud, který rozhoduje o insolvenčním řízení je na prvním stupni vždy krajský soud. Pro místní příslušnost soudu je u právnické osoby rozhodující adresa jejího sídla.¹⁶

2.3.2 Dlužník

Ze závazkového právního vztahu je dlužník povinný k plnění vůči věřiteli. Dlužníkem je osoba, která je způsobilá být účastníkem insolvenčního řízení a není jmenována v §6 insolvenčního zákona. Zjednodušeně lze říci, že dlužník má dluh vůči věřiteli.

2.3.3 Věřitel

Je osoba, která má v insolvenčním řízení právo, požadovat plnění po dlužníkovi. Věřitel má pohledávku za dlužníkem.

Lze rozlišit několik druhů věřitelů podle typu uplatňované pohledávky:

- věřitele, kteří své pohledávky uplatňují podáním přihlášky,
- věřitele, kteří sice nepodají přihlášku, ale splňují zákonem stanovené podmínky a
- zajištění věřitelé, kteří mají svou pohledávku zajištěnou majetkem, který spadá do majetkové podstaty dlužníka.

Jednou z podmínek úpadku je mnohost věřitelů. Z důvodu nerealizovatelnosti jednat s jednotlivými individuálně, vznikly specifické procesní subjekty, kterými jsou věřitelské orgány.¹⁷

---

¹⁵ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹⁶ MAŘŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele; Příručka zejména pro neprávnický*. 2. vyd. Praha: Linde, 2009. ISBN 978-80-7201-780-5.

¹⁷ Věřitelskými orgány jsou schůze věřitelů, věřitelský výbor nebo zástupce věřitelů.

2.3.4 Insolvenční správce

Pojem insolvenční správce se objevuje jak v insolvenčním zákoně, tak jeho podrobnější vymezení je v zákoně č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o fyzickou nebo právnickou osobu (nejčastěji veřejnou obchodní společnost), oprávněnou k výkonu funkce, která má povolení vykonávat činnost insolvenčního správce Ministerstvem spravedlnosti ČR. Mezi základní předpoklady insolvenčního správce patří způsobilost k právním úkonům, bezúhonnost, dokončené vysokoškolské vzdělání právnického nebo ekonomického směru. Vědomosti musí být prokázány složením zkoušky insolvenčního správce. A uzavřením smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem této funkce.¹⁸

Ministerstvo spravedlnosti ČR vede seznam insolvenčních správců, ze kterého si předseda insolvenčního soudu vybírá insolvenčního správce pro insolvenční řízení. Při určení insolvenčního správce předseda soudu přihlédne zejména k osobě dlužníka a jeho majetkovým poměrům, tak i k osobě insolvenčního správce, jeho odborné způsobilosti a zatížení. Proti ustanovení insolvenčního správce je možné se odvolat.¹⁹

Činnost insolvenčního správce spočívá především v zajišťování a sepisování majetkové podstaty, oceňování majetku, jeho zpeněžování a nakládání s následným výtěžkem. Tuto činnost musí provádět svědomitě a s odbornou péčí. Má povinnost uspokojit věřitele v co nejvyšší možné míře. Je také povinen upřednostnit společné zájmy věřitelů před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob. Jeho postup je specifický dle toho, jakým způsobem je úpadek dlužníka řešen. A dle toho, o jaký typ dlužníka se jedná. Bez insolvenčního správce nemůže probíhat insolvenční řízení.²⁰

2.4 Úpadek

Úpadek je základním stavebním kamenem insolvenčního zákona. Jelikož se tento pojem objevuje i v samotném názvu insolvenčního zákona, považuji za nanejvýš vhodné tento pojem trochu více přiblížit. Bez úpadku dlužníka ztrácí insolvenční řízení na významu, jelikož jeho stěžejním cílem je řešení úpadku a hrozícího úpadku, některou z variant danou zákonem.

---

¹⁸ PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

¹⁹ MAŘŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele; Příručka zejména pro neprávnický*. 2. vyd. Praha: Linde, 2009. ISBN 978-80-7201-780-5.

²⁰ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

Úpadek lze formulovat jako stav dlužníka, který má peněžitý závazek vůči více věřitelům a není schopen tyto závazky plnit. Všechny předpoklady úpadku jsou vymezeny §3 insolvenčního zákona.

Úpadek doposud existoval výhradně ve dvou formách a to ve formě platební neschopnosti (insolvenční) nebo ve formě předlužení. Obě tyto formy mají jeden společný znak a to mnohost věřitelů.

Insolvenční zákon nově zavádí pojem **hrozící úpadek**²¹, čímž umožňuje řešit nepříznivou finanční situaci dlužníků, kterým úpadek teprve hrozí a dává jim příležitost se před úpadkem zachránit. Jedná se o situaci, kdy s přihlédnutím ke všem okolnostem lze důvodně předpokládat, že dlužník nebude moci, v blízké budoucnosti, řádně a včas plnit podstatnou část svých peněžních závazků. Podání insolvenčního návrhu k hrozícímu úpadku přísluší pouze samotnému dlužníku.²²

Platební neschopnost

Dlužník nedisponuje dostatečným množstvím peněžních prostředků, kterými by mohl uspokojit své závazky vůči věřitelům. V platební neschopnosti se nachází dlužník, který neplní platby podstatné části svých peněžitých závazků²³, nebo je neplní po době splatnosti v časovém období delším 3 měsíců, nebo nelze dosáhnout uspokojení peněžitých pohledávek exekucí nebo výkonem rozhodnutí. Popřípadě nesplnil podmínku předložení stanovených seznamů.²⁴

Charakteristickými rysy insolvence tedy jsou závazky peněžitě podstaty, které dlužník nebyl schopen uhradit do doby splatnosti. Je ochoten tyto závazky plnit, ale z objektivních předpokladů toho není schopen a v platební neschopnosti se nachází po dobu nejméně 30 dnů.²⁵

Předlužení

Úpadek dlužníka z důvodu předlužení se týká pouze právnických osob nebo fyzických osob podnikatelů. Tímto druhem úpadku může být zasažena tedy jen ta osoba, která je ex lege

---

²¹ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §3 odst. 4.

²² VONDRÁKOVÁ, Alena a jiné. *Vymáhání pohledávek*. 2 vyd. Praha: Meritum, 2011. ISBN 978-80-7357-686-8.

²³ V zákoně se již ale nedozvídáme, jaké množství znamená podstatná část.

²⁴ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §3 odst. 2.

²⁵ VONDRÁKOVÁ, Alena a jiné. *Vymáhání pohledávek*. 2 vyd. Praha: Meritum, 2011. ISBN 978-80-7357-686-8.

povinna vést účetnictví. O předlužení se jedná tehdy, je-li splněna podmínka více věřitelů a souhrn závazků převyšuje hodnotu majetku. Dá se to také vyjádřit, tak že pokud celkový majetek snížený o všechny závazky (nikoli jen splatné), vykazuje zápornou hodnotu, je podnikatel v situaci předlužení.²⁶

2.5 Insolvenční návrh

Insolvenční řízení je zahájeno dnem, kdy insolvenční návrh dojde věcně příslušnému soudu. Náležitosti insolvenčního návrhu jsou vymezeny v §103 insolvenčního zákona. Pokud se jedná o hrozící úpadek je oprávněn podat insolvenční návrh pouze dlužník. V ostatních případech mohou insolvenční návrh podat jak dlužník, tak kterýkoliv z jeho věřitelů. Navrhovatel musí návrh podepsat úředně ověřeným podpisem a jedná-li se o návrh podávaný elektronickou formou, pak musí být návrh opatřen zaručeným elektronickým podpisem.²⁷

2.5.1 Věřitelský návrh

Podává-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku. Návrh na zahájení insolvenčního řízení ze strany věřitelů je oprávněn podat kterýkoliv z věřitelů a to bez kontaktu s ostatními věřiteli. Existence více věřitelů musí být v návrhu ovšem dokázána.²⁸

2.5.2 Dlužnický návrh

Podává-li insolvenční návrh dlužník, je povinen k němu připojit seznam majetku včetně pohledávek s uvedením svých dlužníků, seznam závazků s uvedenými věřiteli, seznam zaměstnanců, listiny, které dokládají úpadek nebo hrozící úpadek.

---

²⁶ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §3 odst. 3.

²⁷ VONDRÁKOVÁ, Alena a jiné. *Vymáhání pohledávek*. 2 vyd. Praha: Meritum, 2011. ISBN 978-80-7357-686-8.

²⁸ VONDRÁKOVÁ, Alena a jiné. *Vymáhání pohledávek*. 2 vyd. Praha: Meritum, 2011. ISBN 978-80-7357-686-8.

Insolvenční soud je povinen do dvou hodin od přijetí insolvenčního návrhu tuto skutečnost oznámit vyhláškou v insolvenčním rejstříku.²⁹

2.6 Insolvenční rejstřík

Insolvenční rejstřík je veřejně přístupný informační systém veřejné správy. Je spravován Ministerstvem spravedlnosti ČR. Rejstřík má jednak funkci informační, lze v něm najít přehlednou celostátní databázi dlužníků, proti kterým bylo zahájeno insolvenční řízení od 1. ledna 2008. Dlužníky, proti kterým bylo zahájeno konkursní nebo vyrovnávací řízení před tímto datem lze dohledat v evidenci úpadců, která je také veřejně přístupná. Druhou funkci, kterou rejstřík plní je funkce doručovací. Rejstřík se stal nástrojem pro doručování většiny soudních rozhodnutí a jiných písemností. Insolvenční rejstřík tedy obsahuje seznam dlužníků, insolvenčních správců a insolvenční spisy.³⁰

2.7 Moratorium

Moratorium je ochranný prostředek, díky kterému má dlužník příležitost vyrovnat se s věřiteli ještě před proběhnutím celého insolvenčního řízení a tím odvrátit důsledky své nepříznivé situace.

„Moratorium je období vyhlášené insolvenčním soudem (nejdéle na 3 měsíce, přičemž v odůvodněných případech lze tuto lhůtu o 30 dnů prodloužit), po které nelze vydat rozhodnutí o úpadku, nicméně účinky insolvenčního řízení trvají“³¹

Dlužník si touto cestou může až na 4 měsíce vytvořit časový prostor, ve kterém stále jako „podnik“ může fungovat a tím zvrátit konečné fáze insolvenčního řízení.

Návrh na vyhlášení moratoria je oprávněn podat pouze dlužník, který je podnikatelem. Žádost o vyhlášení moratoria může podat do 7 dnů od podání dlužnického insolvenčního návrhu. Pokud se jedná o insolvenční návrh podaný věřitelem, tak návrh může podat do 15 dnů od doručení insolvenčního návrhu insolvenčním soudem.

---

²⁹ VONDRÁKOVÁ, Alena a jiné. *Vymáhání pohledávek*. 2 vyd. Praha: Meritum, 2011. ISBN 978-80-7357-686-8.

³⁰ MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR. Insolvenční zákon: Insolvenční rejstřík [online]. [cit. 2012-05-02]. Dostupné z: <http://www.insolvencnizakon.cz/obecne-informace/insolvenčni-rejstrik.html>

³¹ VONDRÁKOVÁ, Alena a jiné. *Vymáhání pohledávek*. 2 vyd. Praha: Meritum, 2011. ISBN 978-80-7357-686-8. s. 364.

Moratorium je platné okamžikem zveřejnění rozhodnutí o jeho vyhlášení v insolvenčním rejstříku.

Insolvenční soud je oprávněn moratorium zrušit, navrhne-li to většina věřitelů. Moratorium lze zrušit i v dalších případech, jestliže dlužník uvedl v návrhu na moratorium nepravdivé údaje, nebo vyjde-li najevo, že dlužník vyhlášením moratoria sleduje nepoctivý záměr (např. uspokojení jen některých jeho věřitelů).

2.8 Stanovení způsobu řešení úpadku

Insolvenční soud, na základě důkazů, musí dojít k závěru, že dlužník je v prokazatelném úpadku, aby mohl vydat rozhodnutí o způsobu řešení úpadku. Pokud ovšem soud na základě osvědčení a dokazování dojde k závěru, že dlužník se v úpadku nenachází, vydá rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu a s tím spojenými účinky.

Nejpozději do 3 měsíců po rozhodnutí o úpadku musí být zvolen způsob řešení úpadku, a to buď insolvenčním soudem nebo usnesením schůze věřitelů. Od rozhodnutí o úpadku zároveň začíná běžet 30 denní až 2 měsíční lhůta k přihlášení doposud nepřihlášených pohledávek.

Jedná-li se o dlužníka právnickou osobu, nebo fyzickou osobu podnikatele připadá úvahu řešení v podobě konkursu nebo reorganizace. V případě fyzických osob a právnických osob nepodnikatelů, přináší insolvenční zákon nový nástroj v podobě oddlužení. Pro určité druhy případů a pro určité subjekty jsou zákonem stanoveny zvláštní způsoby řešení úpadku.³²

Zvláštními způsoby řešení úpadku jsou řešeny pouze úpadky finančních institucí, kterými se myslí banky, subjekty bankám obdobným a pojišťovací instituce.³³

Oddlužení, podle výše napsaného budou tedy nejčastěji využívat spotřebitelé. Jedině dlužník může podat návrh na povolení oddlužení. Oddlužení může probíhat ve dvou formách. První formou je rychlé zpeněžení dlužníkovy majetku, který tvoří majetkovou podstatu. Do majetkové podstaty se nezahrnuje majetek nově nabytý po schválení této formy oddlužení.

---

³² MAŘŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele; Příručka zejména pro ne právníky*. 2 vyd. Praha: Linde, 2009. ISBN 978-80-7201-780-5.

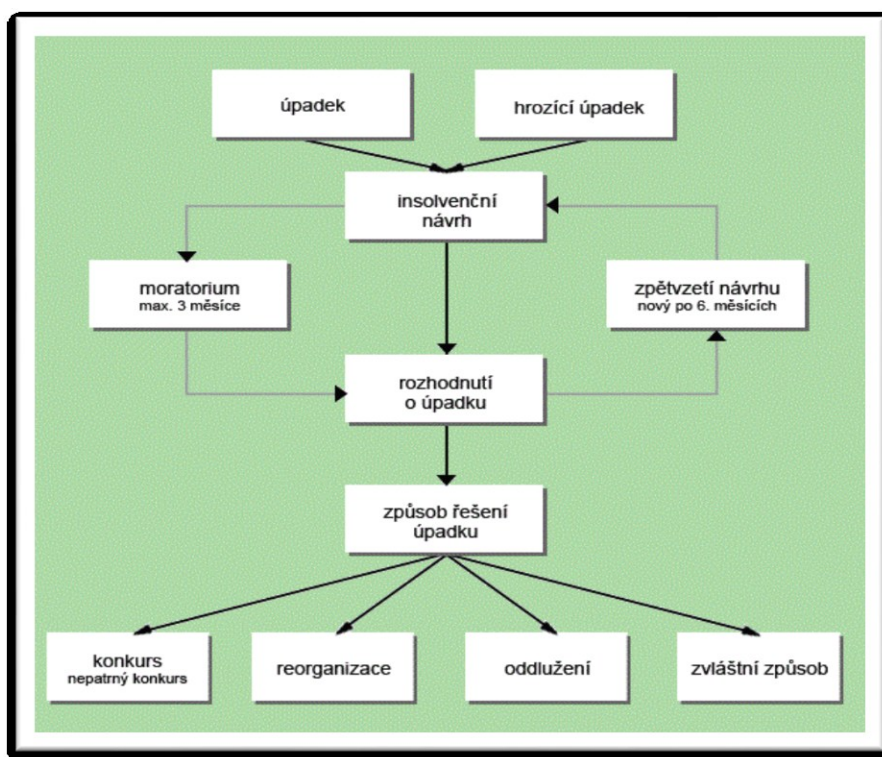
³³ DOLEČEK, Marek. *Insolvence - úpadek a způsoby jeho řešení*. [online]. [cit. 2012-05-05]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/orientace-v-pravnich-ukonech/insolvence-upadek-opu/1000818/47945/>

Výtěžek ze zpeněžené majetkové podstaty se rozdělí mezi přihlášené věřitele. Druhá forma spočívá v ponechání majetku dlužníkovi, avšak ten se zaváže ve splátkovém kalendáři po dobu 5 let, v pravidelných měsíčních intervalech, splácet svým nezajištěným věřitelům částku ze svých příjmů, přesahující zábavitelnou část jeho mzdy. Pokud si dlužník v návrhu o oddlužení zažádá o částku nižší a insolvenční soud mu vyhoví, může se jednat i o menší sumu. Je-li oddlužení jednou či druhou formou splněno rozhodne insolvenční soud o dlužníkově osvobození od dluhu.³⁴

S ohledem na zaměření této práce bude způsob řešení úpadku v podobě konkursu a reorganizace podrobně vysvětlen ve čtvrté kapitole této práce.

Zjednodušený průběh insolvenčního řízení je nastíněn v následujícím obrázku. Lze na něm v nadhledu pozorovat celkový průběh řízení od podání návrhu až po případné způsoby řešení.

Obr. 2.1: Průběh insolvenčního řízení

Zdroj: BussinesInfo.³⁵

³⁴ MAŘŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele; Příručka zejména pro nepravvníky*. 2 vyd. Praha: Linde, 2009. ISBN 978-80-7201-780-5.

³⁵ DOLEČEK, Marek. *Insolvency - úpadek a způsoby jeho řešení*. [online]. [cit. 2012-05-05]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/orientace-v-pravnich-ukonech/insolvency-upadek-opu/1000818/47945/>

2.9 Insolvenční návrhy v České republice v roce 2011

V roce 2008 vypukla celosvětová finanční krize. Ve stejném roce v ČR vešel v platnost nový insolvenční zákon. Dopad světové finanční hospodářské krize pocítila spousta firem, ocitající se v nesnadné finanční situaci, mající problémy s úhradou splatných závazků. Nevyhnuli se tomuto nepříznivému trendu ani firmy v ČR. Následující tabulka uvádí počet podaných insolvenčních návrhů od roku 2008 do roku 2011.

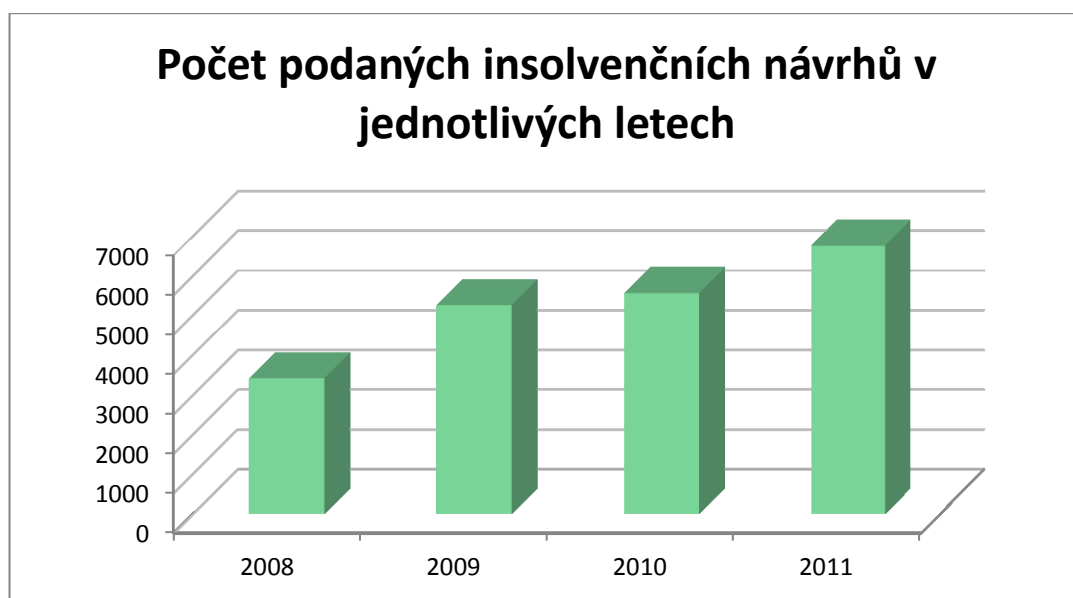
Tab. č. 2.1

Rok	Počet podaných insolvenčních návrhů
2008	3 418
2009	5 255
2010	5 559
2011	6 753

Zdroj: Creditreform, insolvenční rejstřík.

Grafické znázornění, sledující počet podaných insolvenčních návrhů obchodních společností od roku 2008 do roku 2011.

Graf č. 2.1

Zdroj: Creditreform, insolvenční rejstřík.³⁶

³⁶ CREDITREFORM, s.r.o. Tisková informace: Vývoj insolvenční v České republice v roce 2011. [online]. [cit. 2012-05-05]. Dostupné z: http://web.creditreform.cz/cs/resources/pdf/20120102_TZ_Vyvoj_insolvenci_v_CR_2011.pdf

Z grafu lze vyčíst, že počet podaných insolvenčních návrhů má progresivní charakter, rok od roku je podáváno více návrhů. Vezmeme-li v potaz rok 2011, kdy bylo podáno 6 753 insolvenčních návrhů je to nárůst oproti předešlému roku o 21,5%. Tento nárůst je výrazně vyšší než v předchozím roce a to i přesto, že se již ve většině firem ekonomická situace stabilizovala. V období 2010 – 2009 činil meziroční nárůst insolvenčních návrhů jen necelých 6%, což je velmi nízký meziroční nárůst vzhledem k okolnostem.

V letošním roce se také předpokládá nárůst insolvenčních návrhů. Vliv na ekonomickou situaci firem bude mít jednak zvýšení DPH, ale také 1. ledna tohoto roku skončila protikrizová výjimka pro předlužené firmy a vrací se povinnost pro manažery podat na společnost insolvenční návrh i v případě předlužení.

3 Likvidace

3.1 Podstata a význam likvidace obchodních společností

V tržních ekonomikách obvykle zhruba 70% založených společností končí do tří let svojí činnost. A právě likvidace je legální cesta, jak ukončit pomyslný „život“ obchodní společnosti.³⁷

Likvidace obchodních společností je proces, jenž se do roku 1990 vyskytoval jen ojediněle. Změnu přináší privatizace státního majetku, která stála za zhoubou mnohých státních podniků a byla spojena se vznikem nových podnikatelských subjektů, ve kterých převládají obchodní společnosti, založené již podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku.

Pro likvidaci žádný speciální zákon neexistuje. Právní rámec likvidace, v současné době, tvoří zejména obchodní zákoník³⁸, občanský zákoník³⁹, zákon o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby⁴⁰, zákon o veřejných dražbách⁴¹, ale také insolvenční zákon. Likvidace obchodních společností, o které se v této práci zajímám, je obecně upravena především v §68 a §70 až §75 obchodního zákoníku a také speciálně v rámci úpravy jednotlivých společností

- veřejná obchodní společnost §88 a následující,
- komanditní společnost §102 a následující,
- společnost s ručením omezeným §151 a následující,
- akciová společnost §218 a následující.⁴²

Likvidace zahrnuje souhrn organizačních a ekonomických aktivit a právního jednání, které musí zabezpečit kompletní vypořádání majetkových a právních poměrů, mezi společnostmi a jejich partnery včetně státu a po jejím vyrovnaní i ke vzniku případného likvidačního zůstatku, před výmazem společnosti z obchodního rejstříku. *„Likvidaci lze definovat jako zákonem upravený obligatorní postup, při němž dochází k mimosoudnímu vyrovnaní majetkových vztahů zanikající společnosti a dále k vypořádání ostatních otázek*

---

³⁷ MALÝ, Ondřej. Likvidace obchodních společností. [online]. [cit. 2012-05-10]. Dostupné z: <http://www.insolvence-likvidace.cz/index.php/likvidace>

³⁸ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

³⁹ Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.

⁴⁰ Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby.

⁴¹ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách.

⁴² PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

souvisejících se zrušením společnosti, přičemž veškerá činnost společnosti je omezena na vypořádání dosavadních obchodů a ostatních záležitostí společnosti. Likvidace je nezbytným krokem před zánikem společnosti.“⁴³

Likvidace může proběhnout pouze tehdy, jestliže majetek podniku postačuje k úhradě splatných závazků. Není-li tomu tak, musí společnost projít insolvenčním řízením.⁴⁴ Je-li předluženost společnosti zjištěna až v průběhu likvidace, má likvidátor, bez zbytečného odkladu povinnost podat insolvenční návrh.⁴⁵

Ještě i v dnešní době je likvidace často chápána jako negativní jev, spojený s neúspěchem a neschopností managementu řídit daný podnik. Tento fakt je ale pouze jednou z možností, proč se společnost v likvidaci nachází. Nutno podotknout, že podnik může být úspěšně zlikvidován i tehdy, pokud žádné problémy nemá. Výnos z likvidačního zůstatku může být pro vlastníky lákavější než samotné pokračování v činnosti.

Mezi další důvody pro vstup společnosti do likvidace patří uplynutí doby, na kterou byla společnost založena nebo splněním účelu, pro který byla společnost vytvořena. Rozhodnout o zrušení společnosti likvidací mají pravomoc společníci nebo příslušný orgán společnosti. Popřípadě může o zrušení společností s likvidací rozhodnout soud.

Zákon připouští výjimky, kdy může být společnost zrušena i bez likvidace. Znamená to její přechod, včetně práv a povinností plynoucích z pracovně právních vztahů, na právního nástupce. Jedná se o případy fúze společnosti, převod jmění na společníka, změnu právní formy podniku nebo rozdělení společnosti a v případech, kdy je zamítnut návrh na prohlášení konkursu pro nedostatek majetku. Problematiku přeměn společností nově upravuje zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev. Do roku 2008 to bylo vymezeno v §69 obchodního zákoníku.⁴⁶

Závěrečnou etapu v životě obchodní společnosti představuje tedy právě likvidace. Jejím záměrem je zánik likvidované společnosti, k němuž dochází výmazem z obchodního

---

⁴³ ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-597-9. s. 90.

⁴⁴ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §97.

⁴⁵ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §103.

⁴⁶ DOLEČEK, Marek. Obchodní společnosti - zrušení. [online]. [cit. 2012-05-10]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/orientace-v-pravnich-ukonech/obchodni-spolecnosti-zruseni-opu/1000818/46121/>

rejstříku. Rozhodnutí o zrušení společnosti likvidací může být nedobrovolné na základě soudního rozhodnutí, nebo dobrovolné na základě rozhodnutí společnosti.⁴⁷

3.1.1 Dobrovolná likvidace

O dobrovolnou likvidaci, jak již bylo výše zmíněno, se bude jednat pouze v případech, kdy takto rozhodne samotná společnost. Tedy její společníci, či zakladatelé. Obecné důvody pro zrušení společnosti jsou uvedeny v §68 obchodního zákoníku. Za důvody, které stojí za dobrovolným zrušením společnosti lze považovat:

- uplynutí doby, na kterou byla společnost založena, nebo
- dosažením účelu, pro který byla společnost založena, anebo
- rozhodnutí společníků nebo orgánu společnosti o zrušení společnosti, a to ke dni uvedenému v rozhodnutí společníků, jinak dnem, kdy bylo přijato rozhodnutí o zrušení společnosti.

V zakladatelském dokumentu (v zakladatelské listině, společenské smlouvě nebo ve stanovách společnosti) musí být stanovena doba trvání činnosti společnosti. Je na rozhodnutí zakladatelů, při založení společnosti, po jak dlouhou dobu bude společnost trvat. Společníci v průběhu podnikání mohou stanovenou dobu změnit. Jestliže zakladatelé dobu trvání společnosti sami nevyměří, společnost je založena na dobu neurčitou. Společnost založená na dobu určitou se ruší ke konci posledního dne, určeného v zakladatelském dokumentu.

Stejně jako doba trvání, tak i účel, pro který byla společnost založena, musí být předepsán v zakladatelském dokumentu. Pokud se společníci dohodnou, mohou stanovenou dobu splnění účelu změnit tak, že společnost bude trvat na dobu neurčitou. Pokud se na tom ovšem nedohodnou, společnost je rušena dnem, kdy dosáhla účelu vytvoření. V praxi je tento specifický případ trvání společnosti zcela výjimečný.

Zrušení společnosti na základě rozhodnutí příslušného orgánu (v závislosti na typu společnosti) je v praxi nejčastější. Než se rozdělí likvidační zůstatek společnosti, mají

---

⁴⁷ ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-597-9.

společníci stále možnost dodatečně zrušit rozhodnutí příslušného orgánu a tím zastavit likvidaci společnosti.⁴⁸

3.1.2 Nedobrovolná likvidace

Nucená likvidace nastane pouze na základě rozhodnutí soudu, který tak rozhodne na návrh státního orgánu nebo osoby, která osvědčí právní zájem. Obchodní zákoník v §68 odst. 6 přesně vymezuje případy, kdy bude společnost zrušena nedobrovolnou likvidací, jedná se o následující důvody.

- V uplynulých dvou letech se nekonala valná hromada společnosti. Lhůta se počítá ode dne konání poslední valné hromady⁴⁹. Orgánům společnosti, nebo jejich všem členům skončilo funkční období a více než rok nebyly zvoleny nové osoby do těchto orgánů. Nebo společnost po dobu více než dva roky neprovozuje žádnou činnost.
- Společnost ztratí oprávnění k podnikatelské činnosti.
- Zaniknou předpoklady vyžadované zákonem pro vznik společnosti. Tento důvod se u jednotlivých společností liší. Například, zvýší-li se počet společníků u společnosti s ručením omezeným nad 50 členů. U akciové společnosti poklesne základní kapitál pod minimální částku stanovenou zákonem, aj. Nebo jestliže společnost nemůže vykonávat činnost pro nepřekonatelné rozpory mezi společníky. Společníci nejsou ochotni přijímat společná rozhodnutí a tím je ohrožen chod společnosti.
- Společnost nevytváří rezervní fond. U kapitálových společností je povinnost vytvářet kapitálový fond dána zákonem.
- Společnost porušuje ustanovení §56 odst. 3 obchodního zákoníku. Tedy jestliže je jako předmět podnikání obchodní společnosti nebo družstva zapsána činnost, kterou podle zvláštních právních předpisů smí vykonávat pouze fyzické osoby, které jsou k této činnosti oprávněny (například advokáti, lékaři, daňoví poradci, atd.) a tato činnost není vykonávána zákonem stanoveným způsobem.

---

⁴⁸ ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-597-9.

⁴⁹ Týká se pouze společností s ručením omezeným a akciových společností.

- Společnost neplní povinnost prodat část podniku nebo se rozdělit, na základě rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, v zákonem stanovených situacích.⁵⁰

Soud před rozhodnutím o zrušení společnosti má povinnost stanovit časovou lhůtu, ve které má společnost příležitost odstranit příčinu a tím odvrátit nedobrovolné zrušení společnosti. Při vytýčení délky lhůty musí být přihlédnuto ke všem okolnostem případu, aby společnost mohla důvod objektivně odstranit. Je-li vůbec možné důvod odstranit. V případě, že společnost odstraní důvod, proč by měla být zrušena, soud už ji zrušit nemůže.⁵¹

3.2 Průběh likvidace obchodní společnosti

K rozhodnutí o zrušení společnosti s likvidací je nutný předpoklad, že nastane minimálně jeden ze zákonných nebo smluvních⁵² důvodů pro zrušení. Den vstupu společnosti do likvidace je den uvedený v rozhodnutí společníků nebo orgánu společnosti. Není-li v rozhodnutí tento den uveden, je tímto dnem přijetí rozhodnutí. Rozhoduje-li o zrušení společnosti soud, tak se dnem vstupu společnosti do likvidace rozumí den, uvedený v rozhodnutí soudu. Rozhodnutí o likvidaci musí obsahovat podstatné náležitosti:

- datum, ke kterému bylo přijato rozhodnutí o zrušení společnosti s likvidací,
- ustanovení o jmenování likvidátora (jeho jméno, datum narození, adresa bydliště),
- rozhodnutí o výši odměny likvidátora,
- nová firma společnosti s dovětkem „v likvidaci“.⁵³

⁵⁰ ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-597-9.

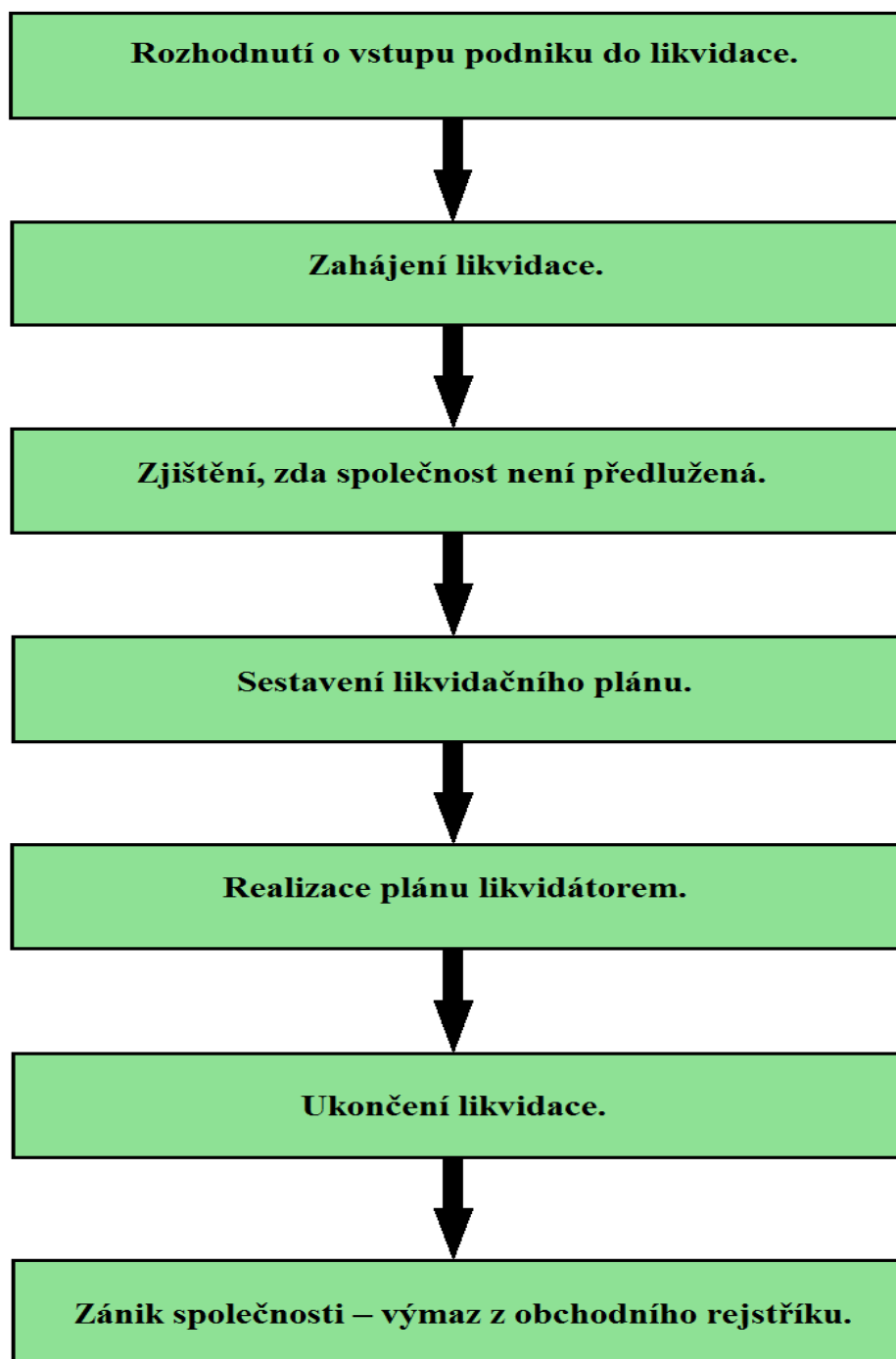
⁵¹ ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-597-9.

⁵² Nejčastější smluvní důvody, které si stanovují zakladatelé v zakladatelském dokumentu pro zrušení podniku likvidací, patří smrt nebo nesolventnost společníka, nedostatečná rentabilita, zastavení činnosti, ztrátová bilance, výpovědní klausule (při jakém počtu výpovědí či odstoupení původních společníků bude společnost zrušena), a jiné.

⁵³ PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

Na obrázku lze pozorovat zjednodušený průběh likvidace.

Obr. 3.1 Průběh likvidace

Zdroj: Vlastní.

3.3 Předpoklady a činnost likvidátora při zrušení společnosti likvidací

Ten, kdo rozhodl o likvidaci, také jmenuje likvidátora. Likvidátor je ústřední postavou v procesu likvidace. Jmenováním likvidátora, přechází působnosti statutárního orgánu na něj a jedná ve jménu společnosti pouze v rozsahu činností směřujících k likvidaci společnosti. Pokud jmenuje likvidátora soud, tak v tom případě je likvidátor vybírán ze seznamu insolvenčních správců. Nároky na funkci likvidátora jsou velmi nízké. Jediná zásadní podmínka je bezúhonnost osoby, ale jinak to může být prakticky jakákoli fyzická popřípadě právnická osoba. U Právnické osoby musí být určeno, kdo za ni bude jednat. Sám likvidátor podává návrh na zapsání likvidátora do obchodního rejstříku.⁵⁴

Velmi důležitý úkon na začátku likvidace je přesné vymezení majetku, který je předmětem likvidace. Proto je v praxi velmi běžné, že se likvidátor seznamuje s problematikou likvidovaného subjektu ještě před samotným rozhodnutím o likvidaci. Předčasně se seznamuje se skladbou a velikostí majetku, dosavadní činností podniku, jeho pohledávkami a dluhy. Zjišťuje, jakým způsobem podnik vede účetnictví, kolik je v podniku zaměstnanců. Ověřuje, zda podnik již není v úpadku. Poté by měl zjistit, jestli podnik disponuje dostatečným majetkem k úhradě svých závazků, nákladů likvidace a měl by přihlédnout i ke své odměně.⁵⁵

„Ke dni zrušení podniku předává dosavadní statutární zástupce protokolárně veškerý majetek podniku včetně všech práv a povinností, pohledávek a závazků jmenovanému likvidátorovi.“⁵⁶ Předání a převzetí majetku není zákonem nijak vymezeno. V zájmu likvidátora i vlastníka je podstatné věnovat předání patřičnou pozornost, aby se předešlo pozdějším sporům. Účetní závěrka ke dni přecházejícímu vstupu do likvidace, by měla být doložena k protokolu, spolu s inventurními soupisy a zničujícím soupisem práv a povinností, pohledávek a závazků, včetně výčtu majetkoprávních záležitostí v účetnictví nevedených. Hlavní část by měla být tvořena:

- formálním vymezením,
- pracovněprávní agendou ke dni předání,

---

⁵⁴ ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-597-9.

⁵⁵ PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

⁵⁶ PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8. s. 33.

- účetní závěrkou⁵⁷,
- inventurními soupisy,
- přehledem aktiv včetně mimoúčetních,
- přehledem pasiv včetně mimoúčetních,
- právy a povinnostmi z uzavřených smluv, zástavami, věcnými břemeny,
- přehledem aktivních soudních sporů,
- přehledem dokumentů určených ke skartaci,
- upozorněním likvidátora na ekologické závazky a jiné podstatné problémy likvidace, nezahrnuté v jiných částech protokolu.⁵⁸

3.3.1 Povinnosti likvidátora

Likvidátor nese odpovědnost za vedení účetnictví po dobu likvidace.⁵⁹ Je velmi příhodné, aby si likvidátor sestavil likvidační plán. V plánu jsou chronologicky seřazeny termíny významných likvidačních úkolů a rozhodnutí. Likvidační plán nemůže být jednotný pro všechny podniky, odvíjí se podle typu a velikosti podnikatelského subjektu a může být ovlivněn i externími vlivy. Zpravidla se ovšem v plánu vyskytují tyto úkoly:

- předání a převzetí podniku,
- sestavení zahajovací rozvahy, plánu a rozpočtu likvidace,
- oznámení o vstupu do likvidace,
- řešení pracovněprávních záležitostí,
- jednání s příslušnými orgány,
- příprava a určení forem prodeje a následný prodej,
- vymáhání pohledávek, prodej pohledávek,
- vypořádání závazků vůči zaměstnancům,
- vypořádání daní a poplatků,
- splacení úvěru a jiných závazků,
- návrh na rozdělení likvidačního zůstatku,
- vypracování účetní závěrky ke skončení likvidace,

---

⁵⁷ Účetní závěrku podnikatelů v soustavě podvojného účetnictví tvoří rozvaha, výkaz zisku a ztrát, příloha a cash flow.

⁵⁸ PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

⁵⁹ Podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, jeho novel a vyhlášek.

- konečná zpráva o likvidaci,
- uložení spisového materiálu do archivu,
- návrh na výmaz z obchodního rejstříku.⁶⁰

Likvidátor má povinnost oznámit vstup společnosti do likvidace všem známým věřitelům a ostatním subjektům, kterým jsou tím dotčeny. Současně je povinen, bez zbytečného odkladu, zveřejnit a to nejméně dvakrát s minimálním dvoutýdenním odstupem, nejčastěji v Obchodním věstníku, rozhodnutí o zrušení společnosti s výzvou pro věřitele, aby přihlásili své pohledávky. Věřitelé na přihlášení svých pohledávek nesmí mít lhůtu kratší než 3 měsíce.⁶¹

Úkolem likvidátora je likvidovaný majetek zpeněžit, co nejrychleji a co nejehospodárněji a vypořádat majetkové poměry likvidovaného subjektu včetně práv a závazků. Časově vymezit likvidaci je velmi složité může se jednat o měsíce, ale i o roky. Záleží na velikosti likvidovaného subjektu, složitosti případu a jiných okolnostech. Je velmi důležité zvolit správnou strategii zpeněžení majetku. Může být zvolena jedna z forem prodeje:

- veřejná dražba,
- veřejná soutěž,
- výzva k podávání návrhů na uzavření smlouvy,
- přímý prodej.⁶²

3.3.2 Odměna likvidátora

Likvidátor uzavírá se statuárním orgánem smlouvu o výkonu funkce a odměně likvidátora. Tato odměna je od 1. 1. 2008 podle §6 zákona o dani z příjmu daněna. Na rozdíl od insolvenčního správce není výše odměny regulována žádným speciálním předpisem. Výše odměny se odvíjí od složitosti likvidace, rozsahu majetku a závazků. Vlastníci při stanovení výše odměny, by měli brát na vědomí, že likvidátor místo nich řeší nepříjemné situace a vykonává řadu nepopulárních opatření. Záleží tedy plně na dohodě se subjektem, který likvidátora jmenoval, v jaké výši bude likvidátor odměněn.⁶³

⁶⁰ PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

⁶¹ ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-597-9.

⁶² PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

⁶³ PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

3.4 Rozdělení likvidačního zůstatku

Až po úplném vypořádání všech věřitelů, kteří včas přihlásili své pohledávky, lze provést podle §75 obchodního zákoníku rozdělení likvidačního zůstatku. Návrh na rozdělení likvidačního zůstatku se předkládá společníkům nebo orgánu, který je k tomu příslušný ke schválení. Návrh by měl obsahovat:

- celkovou výši čistého majetkového zůstatku k rozdělení,
- výši hrubého likvidačního zůstatku připadajícího na každého společníka,
- výši srážkové daně,
- částku k výplatě.

Každý společník má právo se vůči návrhu na rozdělení likvidačního zůstatku odvolat ve lhůtě tří měsíců a domáhat se soudního přezkoumání návrhu. Pokud návrh neprojde schválením, tato skutečnost nebrání výmazu společnosti z obchodního rejstříku.⁶⁴

3.5 Ukončení likvidace

Obchodní zákoník §75a stanovuje v jakých případech, likvidace končí. Jeden z případů ukončení likvidace je **rozdělení likvidačního zůstatku. Nebo pokud jsou uspokojeni všichni přihlášení věřitelé z výtěžku z prodeje majetku. A také pokud věřitelé převezmou majetek k úhradě jejich pohledávek. Anebo pokud věřitelé odmítnou převzít majetek k úhradě dluhů.**

Po skončení likvidace ve lhůtě 30 dnů podává likvidátor návrh na výmaz společnosti z obchodního rejstříku.⁶⁵

---

⁶⁴ PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3338-8.

⁶⁵ ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-597-9.

4 Konkurs a reorganizace

4.1 Konkurs

Konkurs patří mezi nejstarší formy řešení úpadku a je zachován i v novém insolvenčním zákoně. Průběh konkursu je v jádru stejný, ale změny oproti Zákonu o konkursu a vyrovnání proběhly. Konkurs již není jedinou formou řešení úpadku, je to pouze jedna z možností jak vyřešit problémy podniku. Konkurs je spravedlivý proces vypořádání majetkových poměrů dlužníka, ale na druhou stranu je to nejjednodušší a nejméně vhodná forma řešení pro dlužníka, neboť konkurs neprodleně vede podnik k zániku. Měl by tedy přijít na řadu až tehdy, kdy ostatní způsoby řešení úpadku selžou. I přesto je konkurs v praxi převažující způsob řešení úpadku.⁶⁶

Zákonem je konkurs definován, tak že se jedná o „způsob řešení úpadku spočívající v tom, že na základě rozhodnutí o prohlášení konkursu jsou zjištěné pohledávky věřitelů zásadně poměrně uspokojeny z výnosu zpeněžení majetkové podstaty s tím, že neuspokojené pohledávky nebo jejich části nezanikají, pokud zákon nestanoví jinak.“⁶⁷

Konkurs řeší úpadek dlužníka likvidační cestou. Cílem je tedy maximální zpeněžení majetku a z výtěžku, v co nejvyšší možné míře, uspokojení zjištěných pohledávek insolvenčních věřitelů. Neuspokojené pohledávky ukončením konkursního řízení nezanikají, věřitelé se svých neuhrazených pohledávek mohou stále dožadovat. Tento problém řeší §311 insolvenčního zákona, z něhož plyne, že nezanikají závazky jen těch úpadců, kteří po ukončení konkursu nezaniknou. V praxi je tomu tak pouze u fyzických osob.⁶⁸

Konkurs je jediná forma řešení, jež může řešit úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka jak u fyzických osob, tak u právnických osob, ať už se jedná o podnikatele či nepodnikatele. Ostatní formy řešení úpadku tyto osoby striktně oddělují.

---

⁶⁶KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

⁶⁷BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1. s. 315.

⁶⁸KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

4.1.1 Prohlášení konkursu a jeho účinky

Konkurs je prohlášen usnesením soudu jeho rozhodnutím nebo v rámci rozhodnutí o úpadku. Jednotlivé účinky prohlášení konkursu nastávají okamžikem, kdy je tato skutečnost uveřejněna v insolvenčním rejstříku. Okamžik působení účinků je velmi konkrétní, je dán dnem, hodinou a minutou zveřejnění.⁶⁹

Účinky spojené s majetkovou podstatou

Dnem, kdy je jmenován do funkce insolvenční správce na něj přechází oprávnění nakládat s majetkovou podstatou dlužníka a práva a povinnosti, vážící se k danému majetku. Oprávnění insolvenčního správce patří k nejvýraznějším účinkům prohlášení konkursu. A pouze u konkursu insolvenční správce disponuje takovými právy. V případě jiných forem řešení úpadku má dispoziční právo výhradně dlužník.

Majetková podstata je vymezena v §206 insolvenčního zákona, s tímto majetkem insolvenční správce nakládá tak, aby uspokojil v co nejvyšší dosažitelné míře věřitele dlužníka.

Po prohlášení konkursu dlužník i nadále zůstává vlastníkem majetku, který je zahrnutý do majetkové podstaty. Je ovšem zcela omezen činit úkony, které vedou ke snížení majetkové podstaty. Insolvenční správce je osoba, která s majetkem disponuje. Dispoziční právo insolvenčního správce je ohraničeno vlivem věřitelů a věřitelského orgánu.⁷⁰

Prohlášením konkursu není provoz podniku ukončen. Úkolem insolvenčního správce je snaha zachovat podnik v chodu, tak aby byl výtěžek co nejvyšší při zpeněžení majetkové podstaty. Jestliže i přes snahu insolvenčního správce bude chod podniku nemožný, pak bude činnost podniku ukončena. Z mého hlediska je toto řešení správné, neboť i tento způsob se snaží co nejefektivněji problém řešit s ohledem na věřitele, ale i samotného dlužníka.

I společné jmění manželů je ovlivněno prohlášením konkursu, stejně jako doposud, zaniká a bude vypořádáno. Insolvenční zákon se této problematice důkladně věnuje, dává více práv insolvenčnímu správci. Do majetkové podstaty se zahrnuje ta část, která je používaná dlužníkem k podnikání a pro kterou udělil souhlas manžel či manželka dlužníka. Uzavření dohody o vypořádání společného jmění manželů přechází taktéž na insolvenčního správce.

---

⁶⁹ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

⁷⁰ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

Tuto dohodu insolvenční správce předkládá insolvenčnímu soudu ke schválení. Vyjádření k dohodě musí doložit také věřitelský výbor.⁷¹

Účinky na probíhající řízení

Tyto účinky jsou vymezeny v §263 insolvenčního zákona, kde je stanoveno, že *"prohlášením konkursu se přerušují soudní, právní a jiná řízení o právech a povinnostech, která se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty, jejichž účastníkem je dlužník."*⁷² Pokračovat v těchto řízeních lze jen za podmínek stanovených v insolvenčním zákoně.

Přerušování probíhajícího řízení je tedy dáno zákonem. Soud ho uvede do příslušného spisu a je povinen o dané situaci informovat účastníky řízení, v praxi se zavedlo vydávání usnesení ve formě deklaratorního rozhodnutí o přerušování řízení, kdy je možné se proti tomuto rozhodnutí odvolat.

Zákonem je vymezeno, v jakých řízeních lze pokračovat a to v §264 - §267 insolvenčního zákona. Konkursní řízení si klade za cíl dosáhnout maximálního výtěžku zpeněžením majetkové podstaty. Jelikož se do majetkové podstaty dlužníka zahrnují i pohledávky dlužníka a určitě v některých případech bylo zahájeno soudní řízení o jejich vymožení již v době před zahájením konkursního řízení, bylo by iracionální tyto řízení přerušit. Proto může být v přerušovaných řízeních pokračováno v případě, že:

- před prohlášením konkursu bylo zahájeno řízení a prohlášením konkursu bylo přerušeno,
- žalobcem v řízení vystupoval dlužník nebo jiný navrhovatel,
- zájmem insolvenčního správce je pokračovat v těchto řízeních,
- insolvenční správce navrhne soudu v řízení pokračovat, dnem doručení návrhu se stává účastníkem.

Pokud insolvenční správce vstoupí do výše zmíněného řízení, jež bylo přerušeno a je v něm opět pokračováno, není možné, aby návrh na pokračování v řízení vzal zpět.⁷³

---

⁷¹ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §268 - §276.

⁷² BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1. s. 338.

⁷³ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §264.

V případě, že insolvenční správce neshledá důvody pro pokračování v řízení, může být v řízení pokračováno na návrh dlužníka nebo ostatních účastníků řízení. Rozhodující soud v přerušném řízení, v němž je pokračováno, může insolvenčnímu správci uložit lhůtu, v níž se má k otázce pokračování vyjádřit. Insolvenční správce se v takovém případě musí vyjádřit a to buď výslovně, nebo konkludentně. Řízení probíhá mezi dlužníkem a ostatními účastníky řízení. Insolvenční správce se řízení nezúčastní. Jakýkoli prospěch, který dlužník v řízení získá, se následně zahrne do majetkové podstaty.⁷⁴

V zákoně jsou vymezeny i řízení, která se nepřerušují. Jedná se o trestní řízení, řízení o přestupcích a jiných správních deliktech, daňové a dědické řízení, řízení o vypořádání společného jmění dlužníka a jeho manžela, řízení o výživném nezletilých dětí další řízení.⁷⁵

Zvláštním případem jsou účinky na výkon rozhodnutí nebo exekuci, která postihuje majetek spadající do majetkové podstaty dlužníka. Tyto rozhodnutí je možné nařídit, ale není možné je provést.

Účinky týkající se závazkových vztahů

Jelikož insolvenční správce, v případě konkursního řízení, má významnou pozici a disponuje právy k majetkové podstatě, může z hlediska závazkových vztahů a z nich plynoucích plnění jednat místo dlužníka a žádat o splnění druhého účastníka smlouvy nebo od smlouvy odstoupit.

V případě prodlevy s plněním fixní smlouvy dlužníkem, není možné po prohlášení konkursu požadovat splnění závazku, nýbrž jen náhradu škody.⁷⁶

Pokud dlužník uzavřel smlouvu o výpůjčce, je insolvenční správce oprávněn požadovat vrácení věci i před skončením stanovené doby zapůjčení.⁷⁷

V případě nájemní a podnájemní smlouvy je insolvenční správce oprávněn vypovědět nájemní popřípadě podnájemní smlouvu uzavřenou dlužníkem ve lhůtě stanovené zákonem nebo smlouvou, a to i v případě, že byla sjednána na dobu určitou. Vypovědní lhůta nesmí být delší než 3 měsíce. Toto ustanovení není v rozporu s občanským zákoníkem. Pokud předmět nájmu, podnájmu nebo výpůjčky nebyl ještě předán, mohou účastníci od smlouvy

---

⁷⁴ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

⁷⁵ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §266.

⁷⁶ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §254.

⁷⁷ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §255.

oboustranně odstoupit. Ustoupí-li od smlouvy pouze insolvenční správce, druhý účastník má právo domáhat se náhrady škody způsobené předčasným ukončením smlouvy přihláškou pohledávky do insolvenčního řízení. Toto ustanovení je obdobné i pro leasingové smlouvy a smlouvy o koupi najaté věci.⁷⁸

4.1.2 Procesní úkony navazující po prohlášení konkursu

Po prohlášení konkursu je nezbytné provést procesní úkony, které zajišťuje insolvenční správce. Pokud je stanoven předběžný správce, insolvenční správce na jeho činnost naváže, většinou se jedná o jednu a tatáž osobu. V případě, že tomu tak není je předběžný správce povinen podat úplné informace o své činnosti, doložit výsledky a podložit je doklady, a poskytnout potřebnou součinnost insolvenčnímu správci.⁷⁹

Procesní úkony navazující na prohlášení konkursu jsou vymezeny v §277 insolvenčního zákona. Za stěžejní oprávnění uvedená v insolvenčním zákoně lze považovat:

- insolvenční správce má oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i práva a plnění povinností související s majetkovou podstatou. Vystupuje vůči dlužníkovým zaměstnancům jako zaměstnavatel a udržuje dlužníkův podnik v provozu, vede účetnictví a plní daňové povinnosti.
- Insolvenční správce sestavuje a doplňuje seznam přihlášených pohledávek.
- Nově je insolvenční správce povinen sestavit zprávu o hospodářské situaci dlužníka ke dni prohlášení konkursu. V této zprávě mimo jiné vyjádří svůj názor na další využití dlužníkovu podniku a porovnává závazky dlužníka s majetkem dlužníka.

Vezmu-li kroky insolvenčního správce popořadě. Má nejprve povinnost zjistit, zajistit a sepsat majetkovou podstatu. Dále má povinnost dokončit seznam přihlášených pohledávek a vypracovat zprávu o hospodářské situaci dlužníka ke dni prohlášení konkursu.

---

⁷⁸ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §256.

⁷⁹ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

Probíhá-li konkurs na majetek dlužníka, který vede účetnictví. Musí insolvenční správce vyhotovit mezitímní účetní uzávěrku. Podklady pro vyhotovení mezitímní uzávěrky je povinen doložit dlužník.⁸⁰

4.1.3 Zpeněžení majetkové podstaty

Stěžejní činnost insolvenčního správce je zpeněžení majetkové podstaty dlužníka. Tímto úkolem insolvenční správce plní účel, pro který se podnik dostal do konkursního řízení. Zákon zpeněžení majetkové podstaty vymezuje jako „*převedení veškerého majetku, který do ní náleží, na peníze za účelem uspokojení věřitelů. Za zpeněžení se k tomuto účelu považuje i využití bankovních kont dlužníka a jeho peněžní hotovosti. Zpeněžením majetkové podstaty se rozumí i úplatné postoupení dlužnických pohledávek; ujednáními, která tomu brání, není insolvenční správce omezen.*“⁸¹

Zpeněžením majetkové podstaty dlužníka je převedení veškerého majetku dlužníka na peníze za účelem uspokojení věřitelů. K této skutečnosti nesmí dojít dříve než po nabytí právní moci rozhodnutí o prohlášení konkursu a v nejkratším možném časovém úseku po první schůzi věřitelů. Výjimka pro dřívější zpeněžení může být udělena na věci ohrožené zkázou nebo znehodnocením popřípadě soudem určené věci.⁸²

Soupis majetkové podstaty dlužníka je základem, z něhož insolvenční správce vychází při zpeněžení. Insolvenční správce rozhoduje o způsobu, kterým bude zpeněžení provedeno. Při volbě konkrétního způsobu je výběr insolvenčního správce omezen souhlasem věřitelského výboru.⁸³

Mezi základní způsoby zpeněžení majetkové podstaty dle §286 insolvenčního zákona patří:

- veřejná dražba⁸⁴,
- prodej movitých věcí a nemovitostí⁸⁵,

---

⁸⁰ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

⁸¹ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1. s. 363.

⁸² KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

⁸³ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

⁸⁴ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §287.

⁸⁵ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §288.

- prodej majetku mimo dražbu⁸⁶.

Insolvenční zákon nabízí i další způsob zpeněžení majetkové podstaty a jde o zpeněžení podniku dlužníka jedinou smlouvou, takto může být zpeněžena i pouze část podniku.

Volba konkrétního způsobu zpeněžení závisí na druhu zpeněžované věci. Insolvenční správce volí tak, aby výtěžek ze zpeněžení byl co nejvyšší.

Nabýváním majetku, při prodeji majetkové podstaty, jsou omezeny některé osoby, které jsou vyjmenovány v §295 insolvenčního zákona. Tímto opatřením zákon zabraňuje nekalým praktikám, které by mohly vzniknout.

4.1.4 Uspokojení pohledávek jednotlivých věřitelů

V průběhu insolvenčního řízení vznikají provozní výdaje, se kterými insolvenční správce musí počítat. Čistý výtěžek, který je určen k vyplacení zajištěným věřitelům, je zmenšen o náklady spojené se správou a zpeněžením a o odměnu insolvenčního správce.

Insolvenční zákon striktně limituje náklady související se zpeněžením, lze tak odečítat náklady nejvýše v rozsahu 5% hodnoty výtěžku zpeněžení. A náklady spojené se správou předmětu jsou limitovány do výše 4% hodnoty výtěžku zpeněžení. Pouze pokud věřitel na základě vlastního rozhodnutí souhlasí s vyššími výdaji, může dojít ke změně stanovené výše limitu nákladů.⁸⁷ Jedná se o případy, kdy věřitel věří, že zvýšením nákladů dosáhne také vyššího výtěžku.

Zajištění věřitelé dosahují 100% čistého výtěžku zpeněžení jejich zajištění. V době platnosti zákona o konkursu a vyrovnání to činilo pouze 70%. Pořadí, ve kterém se uspokojují zajištění věřitelé, je dáno posloupností vzniku jejich zajištění. Jednotliví věřitelé mají nárok, aby právě jeho pohledávka byla uspokojena z té části výtěžku, který na ni připadá. Neuspokojená část jejich pohledávky se považuje za přihlášenou pohledávku.⁸⁸

Pohledávky ostatních věřitelů, jejichž pohledávky nejsou zajištěné a nespádají mezi pohledávky vymezené v §296 insolvenčního zákona, se uspokojují v poměru jejich výše

⁸⁶ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §289.

⁸⁷ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

⁸⁸ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §299.

z celkového zbylého výtěžku, který je stanoven po předložení a schválení konečné zprávy a vydání rozvrhového usnesení.

4.1.5 Konečná zpráva a rozvrh

Insolvenční správce má povinnost podávat dílčí zprávy o průběhu zpeněžení majetkové podstaty a o nakládání s výtěžkem tohoto zpeněžení. Tyto informace předává jak insolvenčnímu soudu, tak věřitelskému orgánu.⁸⁹

Kdykoliv v průběhu insolvenčního řízení, může insolvenční správce podat návrh na částečný rozvrh, umožňuje-li to stav zpeněžení majetkové podstaty. S tímto návrhem musí souhlasit věřitelský výbor. Jestliže návrh splňuje všechny podmínky uvedené v §301 insolvenčního zákona a z rozhodnutí insolvenčního soudu nabude právní moci, insolvenční správce částečně vyplatí věřitele, jichž se to týká.⁹⁰

Ke konci zpeněžení majetkové podstaty předkládá insolvenční správce insolvenčnímu soudu konečnou zprávu, ve které obsáhle popisuje veškerou svou činnost a vyčísluje finanční výsledky, kterých se podařilo dosáhnout. Smyslem konečné zprávy je vyčíslení výsledné částky, která bude rozdělena mezi uvedené věřitele a rozpis částek vyplácených jednotlivým věřitelům. Obsah konečné zprávy je vymezen v §302 insolvenčního zákona.

Ke konečné zprávě insolvenční správce přikládá vyúčtování své odměny a výdajů, odměny předběžného správce nebo dalších správců, kteří se účastnili na správě majetkové podstaty a také vyčlení částku, potřebnou na úhradu předpokládaných nákladů na ukončení řízení.⁹¹

Předložená konečná zpráva je insolvenčním soudem přezkoumána z formální stránky i věcné správnosti. Pokud je po přezkoumání závěrečná zpráva v pořádku je zveřejněná vyhláškou v insolvenčním rejstříku. Současně jsou účastníci řízení informováni, o možnosti podání námítky proti konečné zprávě, a to do 15 dnů od zveřejnění konečné zprávy v insolvenčním rejstříku. Následně insolvenční soud svolá jednání. Čas a místo jednání je zveřejněno na vyhlášce na úřední desce. Jednání se účastní insolvenční správce, dlužník,

---

⁸⁹ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §300.

⁹⁰ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

⁹¹ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §303.

věřitelé, kteří podali námitky a věřitelský výbor. Na jednání jsou rozebrány jednotlivé námitky, na základě kterých insolvenční soud:

- předloženou konečnou zprávu schválí, nemají-li námitky svou oprávněnou podstatu.
- Nařídí doplnění nebo změnu konečné zprávy nebo vyúčtování, pokud shledá některou z námitek za odůvodněnou.
- Konečnou zprávu odmítne, jestliže podané námitky oprávněně zpochybní zprávu jako celek. V tomto případě insolvenční správce, v soudem vymezené lhůtě, musí konečnou zprávu přepracovat.⁹²

Po projednání konečné zprávy vydává soud rozvrhové usnesení s konkrétně určenými částkami, které je insolvenční správce, ve lhůtě kratší než 2 měsíce, povinen vyplatit jednotlivým věřitelům.⁹³

4.1.6 Zrušení konkursu

Zrušení konkursu je poslední fáze insolvenčního řízení. Ke zrušení konkursu nemusí dojít pouze po uskutečnění rozvrhového usnesení, tato skutečnost může nastat kdykoli v průběhu insolvenčního řízení. Insolvenční soud zruší konkurs v případech, kdy:

- ani dodatečně není osvědčen dlužníkův úpadek. V případě, že již došlo ke zpeněžení podstatné částí majetkové podstaty nelze zrušit insolvenční řízení.
- Žádný z věřitelů se nepřihlásí o své pohledávky a všechny pohledávky za majetkovou podstatu a pohledávky jim postavené na roveň jsou uspokojeny.
- Obdrží zprávu o splnění rozvrhového usnesení.
- Majetek dlužníka je zcela nepostačující, pro uspokojení věřitelů.

Konkurs lze zrušit i na návrh dlužníka, pokud se zrušením souhlasí všichni věřitelé i insolvenční správce.⁹⁴

V případě, že rozhodnutí o zrušení konkursu nabude právní moci, zaniká insolvenční řízení a účinky s ním spojené. Avšak činnost insolvenčního správce tím nekončí, má povinnost ke dni zrušení konkursu uzavřít účetní knihy, sestavit konečnou účetní závěrku,

---

⁹² BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

⁹³ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §307.

⁹⁴ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §308.

splnit daňové povinnosti, zajistit archivaci a evidenci dokumentů a v případě existence nějakého majetku, předání tohoto majetku dlužníkovi spolu s účetními záznamy. Poté insolvenční soud odvolá insolvenčního správce z funkce.⁹⁵

V případě zániku právnické osoby bez právního nástupce zanikají neuspokojené pohledávky nebo jejich neuspokojené části, pokud nejsou uspokojeny ze zajištění.⁹⁶

4.1.7 Nepatrný konkurs

Nepatrný konkurs patří mezi zvláštní formy řešení úpadku a využívá se v případech, kdy se předpokládá rychlé řízení menšího rozsahu. O nepatrný konkurs se bude jednat v případě, že dlužník je fyzická osoba nepodnikatel. Nebo v případě kdy je rozsah podnikání dlužníka obrat nižší než 2 mil. Kč a dlužník nemá více než 50 věřitelů. Rozhodnutí o nepatrném konkursu může insolvenční soud vydat i bez návrhu a spojit je s prohlášením konkursu nebo je vydat kdykoli v průběhu insolvenčního řízení po prohlášení konkursu. Nepatrný konkurs je vymezen v §314 a §315 insolvenčního zákona.⁹⁷

4.1.8 Konkursy v České republice v roce 2011

Od roku 2008, kdy vešel v platnost insolvenční zákon má počet prohlášených konkursů rostoucí charakter. Přesto jsou tyto počty nižší, než když byl v platnosti Zákon o konkursu a vyrovnání, pro který v podstatě platilo, že konkursní řízení bylo jedním ze dvou možných východisek, jak se dlužník mohl z úpadku dostat. V roce 2000 tehdy dosáhl počet prohlášených konkursů historického maxima v České republice počtem 2491 prohlášení. Snížení prohlášených konkursů si lze odůvodnit zavedením nových způsobů řešení. Počty prohlášených konkurzů v České republice uvádím v Tab. 4.1, kde lze sledovat počty návrhů v jednotlivých letech od roku 2008 do roku 2011.

---

⁹⁵ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §313.

⁹⁶ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §311.

⁹⁷ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

Tab. 4.1

Rok	Počet prohlášených konkursů
2008	1141
2009	1553
2010	1601
2011	1778

Zdroj: Creditreform, insolvenční rejstřík.⁹⁸

4.2 Reorganizace

Reorganizace je nejnovější forma řešení úpadku v České republice. V českém úpdkovém právu se pojem reorganizace objevuje poprvé, je však patrný nástin spojitosti s nuceným vyrovnáním a vyrovnáním dle zákona o konkursu a vyrovnání. Zákonodárci, při zavedení této formy řešení úpadku, byli inspirováni právním řádem USA a to konkrétně v Bankruptcy Law z roku 1978, ale také v úpdkovém právu Rakouska a Německa.⁹⁹

*„Reorganizace není ani tak způsobem řešení úpadku jako spíše způsobem, jak se na způsobu řešení úpadku dohodnout.“*¹⁰⁰ Už z tohoto vymezení je patrné, že reorganizace se od konkursu odlišuje v celé své podstatě.

Princip reorganizace spočívá v postupném uspokojování pohledávek věřitelů, při zachování provozu podniku dlužníka. I tento způsob si tedy klade za hlavní cíl uspořádat majetkové poměry dlužníka k osobám, které jsou dotčeny dlužníkovým úpdkem nebo hrozícím úpdkem. Avšak podstatným odlišením od konkursu je způsob, kterým dochází k vytyčenému cíli. Konkurs spočívá ve zpeněžení veškerého majetku podniku a výtěžek je rozdělen k uspokojení věřitelů. Reorganizací je provedena sanace dlužníka, čili proces ozdravení jeho hospodářské situace, a to pomocí opatření, které musí insolvenční soud schválit v reorganizačním plánu. A samotní věřitelé průběžně kontrolují plnění plánu.¹⁰¹

⁹⁸ CREDITREFORM, s.r.o. Tisková informace: Vývoj insolvenční v České republice v roce 2011. [online]. [cit. 2012-05-05]. Dostupné z:

http://web.creditreform.cz/cs/resources/pdf/20120102_TZ_Vyvoj_insolvenci_v_CR_2011.pdf

⁹⁹ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹⁰⁰ RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1 vyd. Praha: ASPI, 2008. 471 s. ISBN 978-80-7357-329-4. s. 378.

¹⁰¹ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

Reorganizace připadá v úvahu pouze u dlužníka – podnikatele a týká se vždy pouze jeho podniku. K reorganizaci nelze přistoupit ve všech případech úpadku nebo hrozícího úpadku dlužníka. Dlužník, který chce přistoupit k reorganizaci, musí splňovat určitá kritéria, mezi něž patří:

- celkový obrat podniku za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu dosáhl přinejmenším částku 100 mil. Kč.
- Podnik musí zaměstnávat nejméně 100 zaměstnanců.¹⁰²

Tyto podmínky může dlužník obejít, jestliže spolu s insolvenčním návrhem předloží i návrh reorganizačního plánu, se kterým souhlasí nadpoloviční většina věřitelů.

V některých případech ovšem nelze využít reorganizaci jako způsob řešení úpadku nebo hrozícího úpadku dlužníka podnikatele, a to v případech kdy podnikatel je:

- právnickou osobou v likvidaci, nebo
- obchodníkem s cennými papíry nebo osoba oprávněná k obchodování na komoditní burze, anebo
- bankou, pojišťovací institucí, spořitelní nebo úvěrním družstvem, institucí elektronických peněz.¹⁰³

Z výčtu kritérií lze usuzovat, že proces reorganizace je možný pouze u velkých podniků. Podnik, který se rozhodne pro proces reorganizace, se vydává na běh na dlouhou trať a jistě existují důvody, kdy je jednodušší majetkovou podstatu dlužníka rozprodat, ale jsem přesvědčena o tom, že vyššího uspokojení věřitelů je dosaženo ponecháním podniku v provozu. Zachování podniku v aktivní činnosti, je-li to možné, má nesporné výhody, jak pro samotného dlužníka, tak pro jeho věřitele a v neposlední řadě také pro zaměstnance podniku.

Zdárné zvládnutí celého procesu reorganizace je velkou zkouškou schopností krizového managementu podniku, pokud touto zkouškou řídicí management neprojde a nedokáže ozdravit a udržet podnik v životaschopném provozu, nezbyde, než se přiklonit ke

---

¹⁰² Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §316 odst. 3.

¹⁰³ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

konkursnímu řízení. Reorganizace může být úspěšná pouze tehdy, pokud jsou věřitelé schopni se dohodnout a v případě, že jsou ochotni spolupráce s dlužníkem.¹⁰⁴

Zákonodárci reorganizaci přesně definovali v §316 insolvenčního zákona, kde je uvedeno, že „*reorganizací se rozumí zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.*“¹⁰⁵

Princip reorganizace jsem již výše popsala, ale z definice lze vyčíst i další informace, jako funkci insolvenčního soudu a insolvenčního správce. Tyto orgány v tomto případě způsobu řešení úpadku plní hlavně funkci kontrolní, kdy dohlíží na zákonem daný postup reorganizace. I věřitelé mají jiné postavení než v případě jiných způsobů řešení. Nachází se v pozici, kdy mohou ovlivňovat průběh reorganizace. Toto považuji za naprosto správné řešení, neboť vedle dlužník jsou to právě věřitelé, kteří nejvíce usilují o úspěch.

4.2.1 Návrh na povolení reorganizace

Oprávněním podat návrh na povolení reorganizace disponuje jak samotný dlužník, tak věřitel, jenž má v insolvenčním řízení přihlášenou pohledávku. Navrhovatel svůj návrh musí podat v dobré víře, že všechny podmínky v reorganizačním plánu jsou splnitelné. A že se svým návrhem nesnaží podvodným způsobem omezit nároky dlužníkůvých věřitelů.¹⁰⁶

V případě hrozícího úpadku, kde samotný návrh na insolvenční řízení podává pouze dlužník. I návrh na povolení reorganizace smí podat pouze dlužník, a to nejpozději do rozhodnutí insolvenčního soudu o úpadku dlužníka. Po rozhodnutí o úpadku dlužníka, lze podat návrh na povolení reorganizaci, a to nejpozději do 10 dnů před první schůzi věřitelů. Insolvenční soud je povinen svolat schůzi věřitelů nejpozději 2 měsíce od rozhodnutí o úpadku. Podává-li návrh věřitel, musí s jeho návrhem souhlasit schůze věřitelů.¹⁰⁷

---

¹⁰⁴ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹⁰⁵ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1. s. 418.

¹⁰⁶ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹⁰⁷ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

Nedodržení stanovené lhůty pro podání návrhu, vede stejně jako neúplnost návrhu k jeho odmítnutí. Odvolat se proti zamítnutí návrhu je oprávněna pouze ta osoba, která opožděný návrh podala.

Návrh musí vedle obecných náležitostí podání dle §42 odst. 4 občanského soudního řádu obsahovat i náležitosti dané §319 insolvenčního zákona, ty doplňují návrh o:

- označení dlužníka a osob oprávněných za něho jednat,
- dlužníkovi známé údaje o kapitálové struktuře a majetku osob, které dlužníka ovládají nebo které tvoří s dlužníkem koncern, zda se tyto osoby nenacházejí v insolvenčním řízení anebo prohlášení že takové osoby nejsou,
- údaj o způsobu navrhované reorganizace.¹⁰⁸

Tyto náležitosti jsou pro návrhy dlužníka i věřitelé obdobné. V případě dlužníkova návrhu, je povinen k návrhu připojit seznam majetku a závazků, popřípadě prohlášení o změnách, které proběhly na již dříve předložené seznamy.

Insolvenční soud následně na základě návrhu reorganizaci odmítne, zamítne nebo schválí. V případě, kdy návrh neobsahuje všechny náležitosti, návrh není srozumitelný nebo je neurčitý anebo k návrhu nejsou připojeny všechny zákonem stanovené přílohy insolvenční soud vyzve navrhovatele k opravě návrhu, a to ve lhůtě kratší 7 dnů. Jestliže navrhovatel nedostatky neopraví, insolvenční soud návrh odmítne. Insolvenční soud návrh zamítne, předpokládá-li, že je jím sledován nepoctivý záměr, nebo se jedná o osobu, o jejímž návrhu na povolení reorganizace bylo již dříve rozhodnuto. Návrh na povolení bude rovněž zamítnut, jestliže jej podal věřitel bez schválení schůze věřitelů. V případech zamítnutí a odmítnutí se proti takovému rozhodnutí má právo odvolat pouze navrhovatel.¹⁰⁹

4.2.2 Povolení reorganizace insolvenčním soudem

Reorganizace je povolena, jestliže nedojde k zpětvzetí návrhu, ani jeho odmítnutí nebo zamítnutí. Proti tomuto rozhodnutí je **nemožné** se odvolat. Rozhodnutí o povolení reorganizace obsahuje výrok, že organizace byla povolena. Informuje kdo je insolvenční

---

¹⁰⁸ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹⁰⁹ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

správce, nebyl-li už dříve ustanoven. A výzvu o předložení reorganizačního plánu a to ve lhůtě 120 dnů.¹¹⁰

Dispoziční právo k majetkové podstatě je v průběhu reorganizace ponecháno dlužníku. Ty právní úkony, které mají zásadní význam z hlediska nakládání s majetkovou podstatou a její správou, může dlužník vykonávat pouze se souhlasem věřitelského výboru. Dlužník ve své pozici je povinen postupovat svědomitě a s odbornou péčí. Dále musí spolupracovat s věřitelským výborem, poskytovat výboru zprávy o své činnosti a to nejméně jednou za 3 měsíce. A nese odpovědnost za škodu, kterou věřitelům způsobí při porušení svých povinností.¹¹¹

Povolením reorganizace se také pozastavuje výkon funkce valné hromady a v její působnosti za ní rozhoduje insolvenční správce. Je tím zamezeno, aby společníci a akcionáři neupřednostňovali zájmy své před zájmy věřitelů. Valné hromadě zůstává zachováno právo jmenovat nebo volit a odvolávat členy statutárního orgánu a dozorčí rady dlužníka¹¹²

4.2.3 Reorganizační plán

Základním stavebním kamenem reorganizace je reorganizační plán. Jedná se o dokument, jež vymezuje právní postavení dotčených osob,¹¹³ jsou v něm obsaženy všechny opatření, která dlužník vynaloží, aby bylo dosaženo hlavního cíle reorganizace, a to uspokojení věřitelů a ozdravení dlužnickova podniku. Průběh reorganizace nesmí být v rozporu s reorganizačním plánem, nelze se od reorganizačního plánu odchýlit. I proto jeho provedení musí být realizovatelné, musí zohledňovat ekonomické a právní možnosti dlužníka a zároveň spravedlivé vůči všem věřitelům dlužníka.

Přednostní právo k sestavení reorganizačního plánu je primárně uděleno samotnému dlužníku a to i v případě, kdy návrh na povolení reorganizace podal některý z přihlášených věřitelů. Dlužník se tohoto práva může dobrovolně vzdát. Toto právo mu může být i

---

¹¹⁰ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹¹¹ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹¹² KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹¹³ Dotčenými osobami reorganizačním plánem jsou dlužník, věřitelé s přihlášenou pohledávkou, věřitelé pohledávek za majetkovou podstatou a věřitele, jejichž pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují.

odebráno, jestliže se tak rozhodne na schůzi věřitelů. V tom případě bude reorganizační plán navržen jinou osobou než dlužníkem.¹¹⁴

Obsah reorganizačního plánu

Reorganizační plán musí ze zákona¹¹⁵ obsahovat některé náležitosti, které zároveň názorně ilustrují podstatu tohoto plánu. Jedná se o položky, které jsou v reorganizačním plánu vždy obsaženy:

- rozdělení věřitelů do skupin a určení, jak bude v jednotlivých skupinách nakládáno s pohledávkami věřitelů,
- určení způsobu reorganizace,
- určení, jakých opatření bude k plnění reorganizačního plánu využíváno, zejména určení osob a jejich práv, týkajících se nakládání s majetkovou podstatou,
- údaj za jakých podmínek bude dlužník pokračovat v provozu podniku,
- uvedení osob, které budou spolufinancovat reorganizační plán, nebo převezmou některé z dlužníkových závazků a zajistí jejich plnění,
- predikce vlivu reorganizačního plánu na zaměstnanost v podniku a uvedení opatření ovlivňující zaměstnanost,
- údaj o případných závazcích dlužníka vůči věřitelům po skončení reorganizace,
- údaj o zajištění splnění pohledávek, o které je veden incidenční spor a pohledávek vázaných na odkládací podmínku.¹¹⁶

Způsoby provedení reorganizace

Možností jak provést reorganizaci může být velmi mnoho, s ohledem na okolnosti konkrétního případu. Právní rámec nemůže postihnout všechny situace, které mohou v ekonomické a právní sféře nastat. V §314 insolvenčního zákona je pouze příkladný výčet základních způsobů, jakými lze reorganizaci dlužníka dosáhnout. Jedná se o případy restrukturalizace pohledávek věřitelů, která spočívá v prominutí části dluhů dlužníka. Prodej dlužníkovy podniku, popřípadě celé majetkové podstaty nebo její části. Převod části

---

¹¹⁴ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹¹⁵ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §340.

¹¹⁶ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

dlužnickových aktiv či akcií ve prospěch věřitelů. Dále se jedná o fúzi dlužníka. Případ kdy si dlužník zajistí financování provozu podniku nebo jeho části a také změna zakladatelské listiny nebo stanov anebo dokumentů upravujících vnitřní poměry dlužníka.¹¹⁷

Z výčtu způsobu reorganizace záleží jenom na osobě, která reorganizační plán sestavuje, jaký ze způsobů zvolí či jakou kombinaci opatření využije. Podle opatření, ke kterému se osoba sestavující plán přikloní, přiloží k návrhu patřičné doklady. A jestliže zvolené opatření vyžaduje změnu zápisu v obchodním rejstříku, bude součástí reorganizačního plánu také návrh na zápis změny.¹¹⁸

Autor reorganizačního plánu má povinnost zpracovat zprávu o reorganizačním plánu a předložit ji schůzi věřitelů. Zpráva o reorganizačním plánu obsahuje úplné informace o reorganizačním plánu a je podkladem pro rozhodnutí na schůzi věřitelů, zda jednotlivé skupiny věřitelů svým hlasováním podpoří reorganizační plán.¹¹⁹

Jestliže alespoň jedna skupina věřitelů reorganizační plán přijme, postupuje návrh reorganizačního plánu k insolvenčnímu soudu ke schválení. Insolvenční soud v takovém případě může reorganizační plán schválit za stanovených podmínek. Jednou z podmínek je zaručení rovnosti v zacházení s pohledávkami věřitelů, kteří hlasovali proti reorganizačnímu plánu. Druhou podmínkou je spravedlivý reorganizační plán vůči všem skupinám věřitelů. Třetí podmínku tvoří uskutečnitelnost plánu, to znamená, že přijetím plánu nebude prohlouben úpadek dlužníka a jeho následná likvidace.

Insolvenční soud může návrh reorganizačního plánu zamítnout v případě, že lze důvodně předpokládat, že návrhem je sledován nepoctivý záměr. A jestliže i byť jen jeden z věřitelů nebude uspokojen v takové míře, jak by mu bylo umožněno v případě konkursu¹²⁰. V případě kdy ani jedna skupina věřitelů neprojeví souhlas a pokud je návrh v rozporu s insolvenčním zákonem a jinými právními předpisy. Proti rozhodnutí insolvenčního soudu o zamítnutí reorganizačního plánu má dlužník i věřitelé právo se odvolat.

Pokud reorganizační plán splní všechny podmínky, které jsou potřebné pro schválení, insolvenční soud vydá rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu a v tento moment

---

¹¹⁷ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹¹⁸ KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-320-2.

¹¹⁹ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §343.

¹²⁰ Porovnání míry uspokojení věřitelů mezi reorganizací a konkursem, může insolvenční soud provést na základě znaleckého posudku vypracovaného znalcem.

nabývá reorganizační plán účinnosti. Rozhodnutí o schválení je závazné pro všechny účastníky insolvenčního řízení a osoby jež jsou reorganizačním plánem dotčeny. Začíná tak proces realizace reorganizačního plánu.¹²¹

4.2.4 Ukončení reorganizace

Nejlepší možnou variantou ukončení reorganizace je splnění reorganizačního plánu nebo jeho podstatných částí, v takovém případě insolvenční soud vydá rozhodnutí, kterým reorganizace končí. Poté insolvenční soud rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech.¹²²

K ukončení reorganizace může dojít i v průběhu plnění reorganizačního plánu a to v případech, jestliže insolvenční soud zjistí, že některý z věřitelů byl zvýhodněn, aniž by s tím ostatní věřitelé souhlasili a také pokud dojde k odhalení, že schválení reorganizačního plánu bylo dosaženo podvodným způsobem. U obou případů je rozhodnutí o zrušení schválení reorganizačního plánu ve lhůtě do 6 měsíců od účinnosti schválení. Dále může insolvenční soud rozhodnout o zrušení schválení reorganizačního plánu v případě, že se dlužník, jeho statutární orgán nebo jeho člen, v období do 3 let od nabytí účinnosti plánu, dopustil úmyslného trestného činu v souvislosti se schválením reorganizačního plánu nebo výrazně zkrátil věřitele.¹²³

Reorganizace je ukončena i v případě její přeměny v konkurs. Insolvenční soud o této přeměně rozhodne, jestliže podnik v reorganizaci splňuje podmínky jmenované v §363 odst. 1 insolvenčního zákona. O této přeměně může insolvenční soud rozhodnout i tehdy, jestliže byl v podstatných bodech reorganizační plán splněn. Usnese-li se insolvenční soud o přeměně reorganizace v konkurz nastávají účinky spojené s prohlášením konkurzu.¹²⁴

---

¹²¹ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

¹²² Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §364.

¹²³ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §362.

¹²⁴ BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-375-1.

4.2.5 Reorganizace v České republice v roce 2011

Kritéria reorganizace jsou velkým sítím, přes něž neprojde velký počet podniků. Těm, kterým se to povede, musí zvážit, zda jsou schopni na trhu i nadále v těžkém konkurenčním boji obstát a zda pro ně není výhodnější podnik jako celek zpeněžit v konkursním řízení.

I statistiky potvrzují, že počty prohlášených reorganizací nedosahují vysokých čísel. V každém roce od zavedení tohoto způsobu řešení úpadku nebo hrozícího úpadku se počet reorganizací pohybuje v řádu desítek. Celkový počet reorganizací, od platnosti insolvenčního zákona do 31. 12. 2011, bylo povolených 58 reorganizací. A v 18 případech, po prohlášení reorganizace podnik nebyl schopen reorganizaci dotáhnout dokonce splněním reorganizačního plánu a reorganizace byla přeměněna na konkurz.

Přestože je reorganizace v platnosti velmi krátkou dobu, jsou již první vlaštovky úspěchu, které reorganizací zdárně zvládly. Jmenovitě se jedná o firmy Gital s.r.o., ZEMĚDĚLSKÉ OBCHODNÍ DRUŽSTVO MIROTICE, CBPS s.r.o., Technistone a.s., AuTec Group a.s. a CMPSASPOL HOLDING a.s..¹²⁵

---

¹²⁵ CREDITREFORM, s.r.o. Tisková informace: Vývoj insolvencí v České republice v roce 2011. [online]. [cit. 2012-05-05]. Dostupné z: http://web.creditreform.cz/cs/resources/pdf/20120102_TZ_Vyvoj_insolvenci_v_CR_2011.pdf

5 Závěr

Mezi ekonomickým a právním pojetí úpadku existuje velice těsný vztah. Právní rámec by měl fungovat jako soubor pravidel, kterými se „hra“ v ekonomickém světě řídí. Právní úprava by měla také pružně reagovat na měnící se podmínky v ekonomickém prostředí, aby pravidla nebrzdily růst a vývoj ekonomiky.

Nejvýraznější sklon k úpadku z pohledu makroekonomického i mikroekonomického mají malé a střední podniky. Tyto podniky jsou nejcitlivější v případě změn podmínek v ekonomickém světě, a jelikož tyto podniky svým rozměrem nesplňují podmínky pro jiné způsoby řešení úpadku, jedinou možnou cestou je pro ně vyhlášení konkursního řízení na podnik.

Velké podniky, které mají významnou pozici na trhu, jsou méně ohroženy změnami. Jestliže se větší podnik dostane do úpadku, právní úprava mu nabízí mírnější formu řešení úpadku reorganizací. Toto řešení úpadku je velice účelné, neboť v případě úpadku velkých podniků, nemá zánik podniku vliv jenom na samotného dlužníka a jeho věřitele, ale je tím ovlivněna široká společnost.

Je nade vše pochybnost, že úpadkovému právu a jeho právním normám musí být věnována dostatečná pozornost, aby podnik v případě úpadku, mohl situaci řešit co nejefektivněji, nejehospodárněji a co možná nejrychleji. Problematika úpadku a způsobů jeho řešení je velice aktuální a diskutované téma, a to jak odbornou tak laickou veřejností. I mě tato problematika zaujala a proto ve své práci hodnotím, co přinesl Insolvenční zákon, který nabyl účinnosti 1. 1. 2008.

Cílem mé práce bylo popsat a následně zhodnotit jednotlivé způsoby řešení nepříznivé situace podniku a analyzovat, v jaké míře, je v případě potřeby, podniky v České republice využívají od zavedení insolvenčního zákona do současnosti.

Zjistila jsem, že konkurs je i nadále nejvyužívanější formou řešení úpadku podniku a počty prohlášených konkursů v České republice drtivě převyšují počty povolených reorganizací. Je to dáno tím, že v případě konkursu nejsou téměř žádné podmínky, aby konkurs u podniku nenastal. Jedná-li se o reorganizaci, splnění kritérií pro povolení reorganizace je u mnohých podniků nepřekonatelnou překážkou. Tato situace není příliš příznivá pro menší a střední podniky, neboť v případě konkursu většina podniku zaniká.

Kdežto reorganizace je proces, který daný podnik „ozdravuje“ a v případě úspěchu reorganizace podnik může i nadále pokračovat v činnosti.

Dle mého názoru přinesl Insolvenční zákon velká pozitiva do úpadkového práva, ale s ohledem na neustále se měnící podmínky, je potřeba stále sledovat situaci na trhu a v případě potřeby přinášet opět nová opatření, která vylepší dosavadní možnosti.

Seznam použité literatury

Knižní publikace:

- ADAMÍK, Petr a kolektiv. *Likvidace obchodních společností*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. 231 s. ISBN 978-80-7263-597-9.
- BUDÍN, Petr a jiné. *Insolvenční zákon a předpisy související; Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. 903 s. ISBN 978-80-7357-375-1.
- KOTOUČOVÁ, Jiřina a jiné. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. 1100 s. ISBN 978-80-7400-320-2.
- MAŘŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele; Příručka zejména pro neprávnický*. 2. vyd. Praha: Linde, 2009. 394 s. ISBN 978-80-7201-780-5.
- PELIKÁN, Václav. *Likvidace podniku*. 7. vyd. Praha: Grada, 2011. 110 s. ISBN 978-80-247-3338-8.
- RICHTER, Tomáš. *Insolvenční právo*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. 471 s. ISBN 978-80-7357-329-4.
- URFUS, Valentín. *Vznik a počátky konkursního práva v Čechách*. Praha: ČSAV, 1960. 76 s.
- VONDRÁKOVÁ, Alena a jiné. *Vymáhání pohledávek*. 2. vyd. Praha: Meritum, 2011. 868 s. ISBN 978-80-7357-686-8.
- WINTEROVÁ, Alena a kolektiv. *Civilní právo procesní*. 6. vyd. Praha: Linde, 2011. 711 s. ISBN 978-80-7201-842-0.

Elektronické zdroje:

- CREDITREFORM, s.r.o. Tisková informace: Vývoj insolvencí v České republice v roce 2011. [online]. [cit. 2012-05-05]. Dostupné z: http://web.creditreform.cz/cs/resources/pdf/20120102_TZ_Vyvoj_insolvenci_v_CR_2011.pdf

- DOLEČEK, Marek. Insolvence - úpadek a způsoby jeho řešení. [online]. [cit. 2012-05-05]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/orientace-v-pravnich-ukonech/insolvence-upadek-opu/1000818/47945/>
- DOLEČEK, Marek. Obchodní společnosti - zrušení. [online]. [cit. 2012-05-10]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/orientace-v-pravnich-ukonech/obchodni-spolecnosti-zruseni-opu/1000818/46121/>
- MALÝ, Ondřej. Likvidace obchodních společností. [online]. [cit. 2012-05-10]. Dostupné z: <http://www.insolvence-likvidace.cz/index.php/likvidace>
- MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR. *Insolvenční zákon* [online]. [cit. 2012-05-02]. Dostupné z: <http://www.insolvencnizakon.cz/>
- SCHELLE, Karel. *Význam vzniku Československé republiky pro vývoj a rozvoj civilního řízení* [online]. [cit. 2012-05-02]. Dostupné z: <http://www.law.muni.cz/sborniky/dp08/files/pdf/prteorie/schelle.pdf>. Právnická fakulta Masarykovy univerzity Česká republika.
- ZOULÍK, František. Vývoj insolvenčního řízení. [online]. [cit. 2012-05-02]. Dostupné z: http://www.pravnickeforum.cz/archiv/dokument/doc-d8554v11354-vyvoj-insolvencnich-rizeni/?search_query=v%C3%BDvoj%20insolven%C4%8Dn%C3%ADho%20%C5%99%C3%ADzen%C3%AD&search_results_page=

Právní předpisy:

- Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).
- Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

Seznam zkratk

ČR	Česká republika
DPH	Daň z přidané hodnoty
Kč	Koruna česká
USA	United States of America (Spojené státy americké)

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále je VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 10. 5. 2011

.....

Eva Olbrichová